

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS 1998 TAPAHTUMAKALENTERI 1998

34

HUHTIKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
14			①	②	3	4	5
15	⑥	7	8	⑨	10	11	12
16	13	⑭	⑮	⑯	17	18	19
17	⑳	21	22	23	24	25	26
18	27	28	29	30			
19							

TOUKOKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
18				1	2	3	
19	4	5	6	7	8	9	10
20	11	12	13	14	15	16	17
21	18	19	20	21	22	23	24
22	25	26	27	28	29	30	31
23							

KESÄKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
23	1	2	3	4	5	6	7
24	8	9	10	11	12	13	14
25	15	16	17	18	19	20	21
26	22	23	24	25	26	27	28
27	29	30					
28							

HUHTIKUU

- 1.4. ke klo 19.00 sukututkimuskerho
aina keskiviikkoisin
- 2.4. to klo 18.00-19.00 askartelukerho
klo 19.00 partiolaiset
aina torstaisin
- 6.4. ma klo 18.00 partiolaiset
aina maanantaisin
- 7.4. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
- 10.4. pe PITKÄPERJANTAI
- 12.4. su 1. PÄÄSIÄISPÄIVÄ
- 13.4. ma 2. PÄÄSIÄISPÄIVÄ
- 14.4. ti klo 19.00 "Sainin seura"
- 19.4. su lehti 2/98 ilmestyy

22.4. ke klo 18.30
*** YHDISTYKSEN KEVÄTKOKOUS ***

23.4. to klo 17.00-17.40
YTV:n jätekeräysauto TAMMITORILLA

28.4. ti klo 19.00 "Sainin seura"

TOUKOKUU

- 5.5. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
- 5.5. ti JÄTELAVA tuodaan
TAMMENTERHON pihalle
- 6.5. ke klo 18.00-19.00
*** SIIVOUSTALKOOT ***
klo 19.00 kahvit

12.5. ti klo 19.00 "Sainin seura"

13.5. ke klo 18.00 Mannerh.last.suojl.
s

14.5. to klo 18.00
*** RANTATALKOOT Uimarannalla ***

21.5. to HELATORSTAI

26.5. ti klo 19.00 "Sainin seura"

KESÄKUU

- 2.6. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
- 19.6. pe JUHANNUSAATTO
- 20.6. la JUHANNUSPÄIVÄ

ELOKUU

- 2.8. su aineisto JOY-lehteen 3/98
- 4.8. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
- 23.8. su JOY-lehti 3/98 ilmestyy
- 30.8. su KESÄJUHLA Rantakentällä

SEURAAVA LEHTI 3/98 ILMESTYY 23.8.1998
AINEISTO LEHTIEN 2.8. MENNESSÄ

TAMMENTERHOSSA TAPAHTUU
Yhdistyksen toimitilassa Tammipääntie 33
!! TULKAA MUKAAN !!

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI

Ilmestyy neljästi vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle.

Painos 600 kpl. Jäseniä 327. 22. vuosikerta.

PÄÄTOIMITTAJA: Saini Lanu. Toimituksen osoite: Kaivosmäki 8, 02730 Espoo, p. 846054

PAINOPAikka: Helsingin kauppakorkeakoulu HeSe print. ISSN 1238-3198

INTERNET-KOTISIVUT: <http://www.netcore.fi/joy/>

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:N JOHTOKUNTA 1998

PUHEENJOHTAJA	Mauri Alasaari Peltorinne 8	854 4997
JÄSENET	Jouni Holopainen varapuheenjohtaja Riihiniityntie 42	853 4340
	Tapio Ala-Peijari Kaivosmiehenkuja 6 B	852 4727
	Kai Haapamäki Kalliotie 17 A	854 3384
	Saini Lanu lehden päätoimittaja Kaivosmäki 8	854 6054
	Merja Puromies Palomäenrinne 6	853 3087
	Eino Savola Palomäentie 10 A	853 2794
	Rainer Westerlund Yhteistuvantie 1	852 1773
	Laine Olavi (kunniapj. omin.) Jupperinmetsä 4	854 6866
SIHTEERI	Kai Haapamäki Kalliotie 17 A	854 3384
RAHASTONHOITAJA johtokunnan ulkopuolelta	Seppo Räisänen Kaivoskuja 10	854 6487
TILINUMERO	Merita-Lähderanta 221318-17979	
JÄSENEKSI LIITTYMINEN Jäseninä voivat olla: Varsinaisina jäseninä	Jupperissa olevan pienkiinteistön omistaja tai asuinhuoneiston tms. osakas	
Henkilöjäseninä	Jokainen Jupperissa asuva	
LIITTYMISMAKSU	100 mk, vuosittaista jäsenmaksua ei ole	
Kannattavina jäseninä	Esim. yhtiö, yhdistys tms.	
JÄSENMAKSU	200 mk vuodessa	

Liittymismaksun voi suorittaa yllä olevan yhdistyksemme pankkiyhteyden kautta.

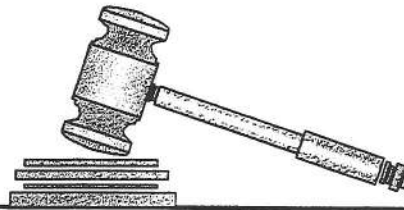
Tilillepanokorttiin on tiedonantoja osaan merkittävä selvästi nimi, osoite ja tontin numero.

KANSI: Saila Salonen

KANSIKUVA: Topelius-palkittu kirjailija TUIJA LEHTINEN. Haastattelu sivuilla 12-15

PUHEEN- JOHTAJAN PALSTA

1

Jupperissa asuu paljon lapsia ja nuoria. Mikä olisikaan parempi paikka leikkiä ja harrastaa, oppia ja kasvaa. Tilaa ja luontoa on ympärillä ja toivottavasti jokaiselle löytyy myös kivoja kavereita. Alueen lapsimäärä on pysynyt korkeana vuosikymmenestä toiseen. Siitä me kaikki varmasti olemme iloisia ja toivotamme jokaisen uuden tulokkaan tervetulleeksi tähän ympäristöön, jossa on hyvä asua ja elää.

Lapsirikkaus on ollut myös toistuva haaste jupperilaisille ja yhdistyksellemme. Päiväkodin ja koulun tilat osoittautuvat riittämättömiksi vuosikymmen vuosikymmeneltä. Kouluakin on laajennettu jo kahdesti ja pienimpiä on pitänyt tuon tuostakin ohjata päivähoitoon kauemmaksi. Ja jälleen ollaan tilapulmien edessä.

Niinpä koulumme rehtori ja johtokunta olivat viime kuussa kutsuneet koululle koko joukon väkeä pohtimaan, miten nämä pulmat ratkaistaan uuden vuosituhannen kynnyksellä. Mukana oli kaupungin edustajina koulutoimenjohtaja ja Leppävaaran sosiaali- ja terveyskeskuksen pääsuunnittelija, Kanta-Espoon seurakunnan edustajana aluepappimme sekä puheenjohtajat Laaksolahden, Veinin ja Jupperin kotiseutuyhdistyksistä.

Sirpa Nirosen ja Jouni Holopaisen alkuperäisenä tarkoituksena oli tunnustella mahdollisuuksia käynnistää tarvittava uudisrakennushanke Jupperinrannan kaava-alueella olevalle yleisen rakennuksen tontille. Vaikka neuvottelussa mukanaolevat olivatkin yhtä mieltä tilojen tarpeellisuudesta, kävi melko pian ilmeiseksi, että rahoituksen saaminen kaupungin lähivuosien taloussuunnitelmiin tulisi olemaan vaikeaa, ellei mahdollonta.

Keskustelussa esiin nousikin pian toinen vaihtoehto. Useiden tiedossa oli, että lähellä

koulua ja päiväkotia sijaitsevan seurakuntatalon tontilla on melkoinen määrä rakennus-oikeutta käyttämättä. Samoin tiedettiin, että seurakuntayhtymä on parhaillaan käynnistämässä vanhassa seurakuntatalossa varsin mittavat korjaus- ja uudistustyöt. Mikä olisikaan parempi ratkaisu kuin toteuttaa alueen lisätilan tarpeet tässä yhteydessä. Päätettiin selvittää mahdollisuudet kaupungille vuokrattavien lisätilojen toteuttamiseen seurakuntatalon uudistushankkeen yhteydessä. Toki tiedettiin, että ajatus saattaisi osoittautua aikataulullisesti liian myöhään syntyneeksi.

Näin kävikin. Espoon yhteinen kirkkovaltuusto päätti käynnistää valmiiksi suunnitellun korjaustyön siten, että uudistetut tilat ovat syksyllä käytössämme. Samalla valtuusto kuitenkin yksimielisesti hyväksyi toivomuksen, että *"yhteinen kirkkoneuvosto välittömästi selvittäisi mahdollisuudet aientaa kauan vireillä ollutta lisärakennushanketta Laaksolahden seurakuntatalon yhteyteen. Erityisesti tulee tarkastella hankkeen kokonaistaloudellisuutta, jos se toteutetaan yhteistoiminnassa kaupungin koulu- ja sosiaalitoimen kanssa"*. Mikäli me kaikki alueella asuvat yksituumaisesti puhallamme myötätuulta tähän purjeeseen, saattaa hyvin olla, että meillä muutaman vuoden kuluttua on paitsi tilareservi kouluamme ja päiväkotiamme varten, myös tapaamis- ja lounaspaikka - yhteinen "olohuone" alueen senioriasukkaille.

Kevätterveisin!

MAURI ALASAARI

19. HUHTIKUUTA 1998

JOY No. 2/98 SISÄLTÖ

sivu 1	Puheenjohtajan palsta
sivu 2	Sisällysluettelo
	Historiaa: Jupperin omakotiyhdistyksen jäsenlehti 16 vuotta sitten
sivu 3	Päätoimittajan palsta
sivu 4	Jupperi täyttyy savuun
sivu 5	Trombituuli riehui myös Ylänlörinteellä
sivu 6	Kevätsiivouksesta ilmoitus
sivu 7	Yhdistyksen kevätkokouskutsu
sivu 8	Muistoissa Jupperin Elanto
sivu 9	Pommeja Jupperiin, Sota-ajan historiaa
sivu 10	Lukijapostia Pitkäjärvestä
sivu 11	Pitkäjärvi nopeuttaa toimintaansa
sivu 12-15	Topelius-palkittu kirjailija Tuija Lehtinen
sivu 16	Uutisia Kotiseutuliitosta

MIETELAUSE: *Luonnon toistuvuudessa on jotakin äärettömän parantavaa - varmuus siitä, että yön jälkeen koittaa aamu ja talven jälkeen kevät.*

- Rachel Carson

sivu 17	Järki käteen, vaikka jälkikäteen
sivu 18-19	Seurakunta tiedottaa ja ilmoituksia
sivu 20-21	Tyttö, joka rakastui korppiin
sivu 22-23	VPK-uutisia, Toimintakertomus 1997
sivu 24	Kuttulammenpuistosta tutkimus
sivu 25	Tehdäänpä pieniä pysähdyksiä luonnossa
sivu 26-27	Tapahtumakatsaus
sivu 28-30	Yhdistyksen toimintakertomus 1997
sivu 31	Infoa onnistuneen asuntoremontin edellytyksistä
sivu 32	Hymyä huuleen + ilmoituksia
sivu 33	Tapahtuu Tammenterhossa
sivu 34	Tapahtumakalenteri

HISTORIAA

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 16 VUOTTA SITTEN

JÄSENLEHTI 2/1982

Päätoimittaja Juhani Tarvas

Aiheet:

- Päätoimittajan palsta: Lukija ehdottanut lehden aihepiirin laajentamista uskonnolliseen suuntaan; lehden periaatteena epäpoliittisuus ja informatiivisuus sekä varovainen suhtautuminen kaikkeen leimautumiseen.

- Puheenjohtajan palsta: Tervetuloa talkoisiin: Kh on myöntänyt jupperilaisille talkooavustuksena 10.000 mk ja rannan kunnostukseen 6.000 mk, nyt tarvitaan aktiivista osallistumista; Pitkäjärventielle 50 koivua talkoilla, Pekka Perttula.

Kansikuva:

- Nainen luudan kanssa metsikössä, Jonna, 7 v.

Kokoukset ja yhdistystoiminta:

- Kevätkokouskutsu.
- Ilmatat monitoimitalolla: tapahtumaselostus, J. Tarvas.
- Toimintakertomus v. 1981.
- Oikaisu kirjoitukseen Vakanssit vaihtuvat: Liljebergit eivät omistaneet Jupperin kartanoa, Lehütoimikunta.

Kurssit:

- Valokuvausta oppimassa: Kurssiselostus, Pekka Perttula.
- Jälkipuintia: Selvitys tanssikurssin tapahtumista, Eila Räisänen.

Asukastoiminta:

- Näin hiihdettiin Jupperissa, ja tulokset, Maria Erke.
- Elokuvat monitoimitalolla, kerho toimii, kasvisruokakurssi siirtyy.
- Ilmoitus pyöräretkestä Tarvaspäähän.
- Jupperissa tanhutaan ja pelataan lentopalloa.
- Union-öljy ei enää anna alennuksia yhdistyksen jäsenille.
- Liity yhdistyksen jäseneksi, pankkisiirtolomakekopio ohjeena.

Talkootoiminta ja jätekeräykset:

- Romujen kuljetus.

Kunnallistekniikka yms.

- Palavien nesteiden säilytys, JT.

Ilmoitukset:

- Kuvatapiolta kameroita edullisesti jäsenille, Pekka Perttula.
- Olen jupperilainen -paitoja vielä saatavissa.

Keskinäiset suhteet ja ilkiävalta:

- Rojutraditio: Kevään tuloa luvattomasta polttamisesta leijuva savunhaju ilmassa, romunäyttely ja vaihtotapahtuma, Jussi.
- Avotulen tekemisestä.

Luonnonsuojelu:

- Maisemanhoito Jupperissa: usein kriittisyys ilmenee vasta kun oleva luonto on jo tuhattu; Jupperin osalta tulisi vaihtaa mielipiteitä ja järjestää valistustilaisuuksia. Omakotiyhdistys teettänyt maisemasuunnitelman v. 1976. Maisematilaisuus järjestettiin 29.3.92, Louhikko, Pitkäjärventien metsäalue, Juppilan kartanon ympäristö. Rantaniitty tulisi säilyttää virkistyskäytössä, toivottavasti uudet leveät kadut eivät turmele Jupperin miljööä, mikä on hyvä, umpiaidat eivät sovi Jupperiin, metsäpihat alueelle hyödyksi, Pekka Perttula.

Muut aiheet:

- Kevätmietteitä: Asukasillat päättyivät toistaiseksi; pitkäntähtäimen kaavoituskaatauluja uusittu, JU III:n kaavoitus siirtynyt joitakin vuosia; yhteiskunta muuttunut, 30-50-luvulla olivat talkoot välttämättömyys, ympäristöt tehtiin talkoilla, nyt käytetään veromarkkoja ja ihmiset turhautuvat tekemisen puutteessa, Olavi Laine.
- Vielä ehdit: kurkkurelshin tekokehoitus, Relishisti.

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

"Uusi lumi on vanhan surma", tuumasi yksi naapuristani, kun ohikulkiessani päivittelin huhtikuista lumimyräkkää, jonka seurauksena jo seuraavana päivänä sai lotsutella loskassa. Vanhaan viisauteen on kai uskominen, vaikka talvi pakkasten osalta tuntuukin jatkuvan.

Kevättä kohden ollaan ainakin almanakan mukaan menossa, ja tämänkertaista lehteämmekin värittää keväänodotus kevätkokouksineen ja siivoustalkoineen. Toivottavasti yhdistyksen jäsenet saapuvat sankoin joukoin Tammenterhoon kevätkokouksen viettoon, sillä jo vähintään toista vuosikymmentä mietitty, jokaiselle yhdistykselle tärkeä ja tunnusomainen VIIRI julkistetaan tulevassa kokouksessa. Sopii tulla todistamaan moista saavutusta. Samalla näkee Tammenterhossa tämänkertaisen Pro Pitkäjärvi -näyttelyn, jossa on historiaa ja nykytilannetta oman virkistyskeitaamme tiimoilta.

Pitkäjärvi on muutenkin kaiken aikaa niin huolen kuin ilon aiheena. Jupperilaisidentiteettiämme vahvistaakseni haluan muistuttaa, että aloite sekä 70-luvun että nykyisen Pitkäjärvitoimikunnan perustamisesta on lähtöisin Jupperista. Siten järven kaikinpuolisesta hyvinvoinnista ja elinolojen parantamisesta huolehtiminen velvoittaa erityisesti meitä jupperilaisia.

Pitkäjärvelle on valmistunut 0,4 miljoonaa markkaa maksava kunnostussuunnitelma, joka edellyttää Espoon kaupungin sitoutumista maksamaan puolet kustannuksista. Espoon ympäristölautakunta onkin esittänyt kaupunginhallitukselle kunnostussuunnitelman toteuttamista, ja ympäristökeskukselle osoitettavaa vuosittaista 0,2 miljoonaa Pitkäjärven kunnostukseen. Niin ikään lautakunta ehdotti kaupunginhallitukselle, että se pyytäisi Vantaan kaupunkia mukaan kunnostustoimiin ja kustannuksia jakamaan.

Viime mainittu ehdotus onkin paikallaan, koska Vantaan puolelta on luvassa Pitkäjärvelle uusia uhkia lyijysulaton maamassoista. Pitkäjärvitoimikunnalla on todella aihetta nopeuttaa toimintaansa, kuten toimikunnan sihteeri **Juhani Tarvas** lehdessämme lupaa. Toivotettakoon kaikille pitkäjärveläisille menestystä järven huoltamisessa, jotta edelleen saamme nauttia sen monenlaisesta annista.

Vantaan kaupungin opettajien pakkolomat ovat järkyttäneet ja puhuttaneet pääkaupunkiseutua, ja tuonut esiin ongelman laajemmaltikin, sillä kunnat ympäri Suomea ovat tarttuneet tähän kyseenalaiseen pakkosäästöön. Opetusministeri Heinonen on noussut

vastustamaan moista ja viimeksi on opettajien maailmanjärjestö ilmaissut aikomuksensa puuttua asiaan.

Mieleeni palautui HS:n (26.3.) otsikon *Vanhemmat liikehtivät kohti koululakkoja Vantaalla* myötä vanhempien koululakko täällä Jupperissa 50-luvulla. Syy vain oli toinen, koska silloin vanhempien järjestämä ja kiihkeimmillään kolme viikkoa kestänyt koululakko puolusti Espoon 8. eli Jupperin koulupiirin säilyttämistä alueella. Tuolloin ei puuttunut opettajia, vaan 70:ltä jupperilaiskoululaiselta puuttuivat koulutilat.

Silloiset kunnanisännät ja -emännät joutuivat lakon saaman julkisuuden pakottamina tekemään päätöksen, joka takasi koulupiirin säilymisen Jupperissa, vaikka omaa koulua jouduttiinkin odottamaan yli 10 vuotta, eli vuoteen 1962, jolloin Jupperiin saatiin oma koulurakennus. Näin takautuvasti asioita katsoessa tulee väkisinikin ajatelleeksi, miten lyhytnäköistä tulevaisuuteen tuijottelu päättäjillä on: mainittakoon vain, että Jupperin koulu palkittiin viime vuonna kaupungin opetus- ja kulttuuritoimen alalta parhaana työhyteisönä yhdessä Tapiolan kirjaston kanssa.

Kyllä kulttuuriarvot tuntuvat olevan tuuliajolla, kun kunnat tingivät perusopetuksesta. Eikä arvojen alasajoon syyllysty vain kunnat, vaan valtiolla on oma osuutensa asioiden pääsemisestä tähän pisteeseen. Näin pääsiäisen alla tuleekin mieleen, että valtiovalta tuntuu "pesseen kätensä" kuin Pontius Pilatus konsanaan.

Nyky-yhteiskunnassa tuntuu tuo kehitys kulkevan näissä inhimillisen elämän peruskuvioissa taaksepäin, vaikka sitä ollaan niin tietoyhteiskuntaa, niin tietoyhteiskuntaa.

Näistä pääsiäisen kärsimysviikon tunnelmista lienee paikallaan siirtyä lopuksi iloisempaan suuntaan. Päätoimittajana olen näet erittäin tyytyväinen, kun ilmenee, että lehteä luetaan. Todistuksena tästä on lukijoilta tullut palautetta kirjoituksin, joista olen kovasti ilahtunut. Toivon mukaan suuntaus jatkuu.

Tiedoksi myös, että toimituksessa kaivataan vinkkejä mm. henkilöhaastatteluihin: keneen jupperilaiseen tai espoolaiseen halutaan tutustua lähemmin. Muitakin vihjeitä toimituksen puhelin (854 6054) odottaa.

Lisäksi toimituksessa on eri tilaisuudessa otettuja ylimääräisiä valokuvia, jotka saa asianomainen, joka löytää lehden kuvista itsensä.

Hyvää -> pääsiäistä -> vappua -> äitienpäivää ja lämmintä sekä aurinkoista kesää toivotellen

SAINI LANU

Kevään tullen JUPPERI TÄYTTYY SAVUUN Harkintaa roskien polttoon

Märkien risujen ja roskien poltto aiheuttaa jo yhdellä tontilla huomattavia haju- ja savuhaittoja koko alueelle. Vesi ja kosteus alentavat palamislämpöä, jolloin aine palaa epätäydellisesti ja saastuttaen.

JOS POLTAT, POLTA VAIN KUIVAA JA PUHDASTA PUUTA!

Vaihtoehtona roskien poltolle on luonnonmukainen kompostointi. Pientalokiinteistöillä kompostille löytyy yleensä paikka helposti.

Ruoho- ja tuore oksasilppu sopivat myös esim. kasvimaan katteeksi. 5-15 cm kate vähentää huomattavasti kasvimaan hoitoa, kuten multausta, harausta, kitkemistä ja kastelua. Kate pitää rikkaruohot tehokkaasti kurissa.

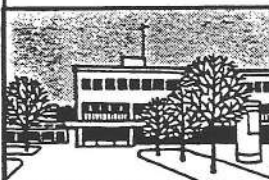
Risukasa puutarhan hiljaisessa nurkassa voi olla ekologinen keidas keskellä hoidettua puutarhamaisemaa. Risukasa, jonka päälle on haravoitu paksu kerros lehtiä, on siilille sopiva talvehtimispaikka.

"SAVUTON JUPPERI"

LÄHDE: *Michael Lettenmeier: "Roskapuhetta - jäteneuvonnan käsikirja"*. Ympäristöministeriö, Vesi- ja ympäristöhallitus ja Rakennusalan Kustantajat RAK, 1994.

Mihin vanhat kodinkoneet?

Pääkaupunkiseudulla viime syksynä alkanutta kierrätyskokeilua jatketaan toukokuun loppuun asti, joten vanhat kodinkoneet voi viedä maksutta kierrätyspisteisiin, joihin toimivat alan liikkeet. Espoossa tällainen kierrätyspiste on **Mankkaantien Musta Pörssi** ja lähellä Espoota sijaitsee myös **Pitäjänmäen Mäkitorppa, Höyläämötiellä**.

LEPPÄVAARAN
KAUPUNKITOIMISTO
Läkkisepänkuja 3 A
02600 Espoo
p. 8165 7682
Avoimna
ma-to 11-18, pe 8-15

Ongelmajätteitä myös huoltoasemille

Espoon ja Kauniaisten alueella otetaan ongelmajätteitä vastaan 20:lla huoltoasemalla, jotka ovat avoimna kunkin huoltamon aukioloaikoina. Jupperin asukkaille lähimmät huoltoasemat ovat **Karakallion Neste** ja **Lähterannan Esso**.

Tyypillisiä kodinjätteitä ovat mm. loisteputket, ladattavat akut ja nappiparistot, maalijätteet, autojen jätteöljyt ja akut sekä erilaiset liimat ja liuotteet.

Vanhentuneita ja tarpeettomia lääkkeitä ottavat vastaan apteekit.

Video- ja kielipiste avattu kirjastossa

Espoon pääkirjastossa Leppävaarassa on avattu video- ja kielipiste. Se edustaa uutta palvelua kaupunginkirjastossa. Tarjolla on mm. lasten ja aikuisten elokuvia, tietovideoita, CD-romeja, kielikurseja, elokuva- ja kielikirjoja sekä elokuvalehtiä. Pisteessä on myös internet-asema asiakkaille.

TROMBITUULI RIEHUI MYÖS YLÄNKÖRINTEELLÄ

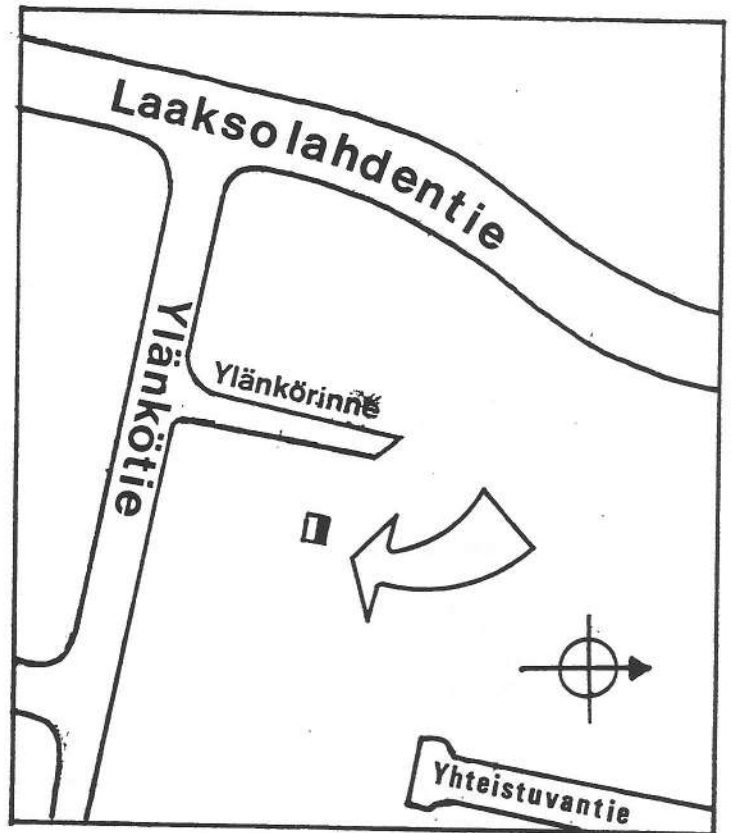
Joy:n viime numerossa 1/98 olleessa artikkelissa mainittu trombituuli ei valitettavasti mennytkään aivan vahingoitta ohi, vaan näyttää kääntyneen kaakkoon, ja teki vielä pahojaan Ylänkörinteen varressa. Kartassa olevan nuolen kohdalla se kaatoi viisi puuta taivuteltuaan kaikkia lähialueen puuta, joista pystyyn jääneet kestivät käsittämättömän taivutuksen. Yksi puista kaatui kuvassa olevan talon tulevan sähkökaapelin päälle. Vaijerilla vahvistettu kaapeli kesti, mutta veti sähkötolpan vinoon, jonka sähkölaitos korjasi pystyyn.

Kaksi puuta kaatui rakennuksen päälle. Suurempi puista katkesi kolmesta kohtaa poikki latvan tunkeutuessa alaspäin maahan. Talon hirsikehys jäi pystyyn, tosin hieman vääntyen. Vastakorjatun katon lävistivät vahvat oksat ja kattolaudoitus oli uusittava.

Kun paksu kuusi katkaistiin katon kohdalta, vetivät juuret rungon takaisin pystyyn.

Kahdenkymmenen metrin päästä nähtynä trombi oli vaikuttava!

MATTI NÄRÄNEN

KEVÄTSIIVOUKSESTA

ONGELMAJÄTTEET JA METALLIROMU

YTV:n ongelmajätteitä ja metalliromua keräävät autot pysähtyvät alueellamme torstaina 23.4. klo 17.00 - 17.40 Tammitorilla, Tammipäätie 55. Jos myöhästyy ehtii seuraavaan paikkaan: Laaksoahdentie/Veininkatu klo 17.45 - 18.25.

ONGELMAJÄTTEITÄ KERÄÄVÄÄN AUTOON

voi tuoda kaikkia kodin ongelmajätteitä, joita ovat mm. maalit, liimat, lakat, kyllästysaineet, liuottimet (esim. tärpätti, tinneri, tolueeni), lyijyakut, jäteöljyt, nappiparistot, ladattavat nikkeli-kadmium -paristot, lääkkeet, loisteputket, elohopeakuumemittarit, torjunta- ja kasvinsuojeluaineet, hapot ja emäkset. **ONGELMAJÄTTEET** tuodaan autolle lajiteltuina siten, että lääkkeet ovat yhdessä pussissa, kuumemittarit toisessa, torjunta-aineet kolmannessa pussissa jne.

METALLIROMUA KERÄÄVÄÄN AUTOON

voi tuoda kotitalouksien metalliromua kuten televisioita, jääkaappeja, pakastimia, liesiä, elektroniikkaa, tyhjiä metalliastioita, polkupyörän runkoja ym. metalliromua.

PALAMATON TALOUSROMU

Yhdistyksemme järjestää joka keväiseen tapaan palamattoman talousromun poiskuljetuksen. Kuljetus tapahtuu siirtolavalla, joka sijoitetaan Tammenterhon pihaan, Tammipäätie 33.

ROMUT voi tuoda ja pakata lavalle tiistaina 5.5. ja keskiviikkona 6.5. Lavat tyhjennetään siivoustalkoiden jälkeen klo 20.00.

HUOM! EI TÄLLE LAVALLE:

Ongelmajätteitä!

Ei myöskään rakennusjätteitä, risuja, kantoja, kiviä, tuhkaa! Paperit, pahvit, lasit ja paristot omiin keräyspisteisiin!

SIIVOUSTALKOOT

Tienvarsien, metsiköiden ja puistojen siivoustalkoot järjestetään keskiviikkona 6.5. Kokoonnutaan klo 18.00 Tammenterhon pihassa työnjakoa varten. Myös omalta kadulta voi aloittaa siivoamisen.

TALKOIDEN JÄLKEEN TALKOOKAHVIT JA MEHUT TAMMENTERHOSSA!

TAVARANVAIHTOPÄIVÄT

Jos nurkissasi pyörii roinaa, joka jollekin toiselle voi olla vielä käyttökelpoista, tuo se TAVARANVAIHTOON Tammenterhon pihalle romulavan viereen 5. - 6.5.

RANTATALKOOT pidetään 14.5. klo 18 alkaen Uimarannalla.

TALKOOVIRVOKKEITA KIITOKSEKSI!

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

KOKOUSHKUTSU

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n sääntömääräinen kevätkokous pidetään 22.4.1998 klo 18.30 Tammenterhossa Tammipääntie 33.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 6 §:n määräämät asiat.

ESITYSLISTA

1. Kokouksen avaus.
2. Valitaan kokouksen puheenjohtaja.
3. Valitaan kokouksen sihteeri, kaksi pöytäkirjan tarkastajaa ja kaksi ääntenlaskijaa.
4. Todetaan kokouksen laillisuus.
5. Todetaan kokouksen osallistujat ja heidän äänivaltaisuutensa.
6. Hyväksytään kokouksen työjärjestys.
7. Esitetään hyväksyttäväksi johtokunnan laatima vuoden 1997 toimintakertomus.
8. Esitetään vuoden 1997 tilikertomus ja tilintarkastajien lausunto.
9. Päätetään tilien hyväksymisestä ja vastuuvapauden myöntämisestä johtokunnalle ja muille tilivelvollisille vuoden 1997 osalta tai muista toimenpiteistä, joihin toiminta- ja tilikertomukset sekä tilintarkastajien lausunto antavat aihetta.
10. Käsitellään muut esille tulevat asiat.
11. Kokouksen päättäminen.

Johtokunnan puolesta
puheenjohtaja

Mauri Alasaari

TERVETULOA! KAHVITARJOILU!

HUOM!

HUOM!

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSELLE VIIRI
Kevätkokouksen alussa julkistetaan
yhdistyksemme viiri!

MUISTOISSA JUPPERIN ELANTO

Kun muutimme Jupperiin vuonna 1945 oli Jupperin Elanto ainoa kauppa, missä päivittäin voin asioida. Se oli viehättävä maalaispuoti, mistä sai kaikkea tarpeellista ja mitä yleensä oli siihen aikaan saatavissa. Maito haettiin omilla kannuilla, vasta myöhemmin tulivat pullot ja pussit.

Kotoa lähdetessä tarkastettiin kortit ja kupongit, joilla silloin tavarat vaihdettiin. Elettiin vielä "korttiaikaa". Maito- ja leipäkupongit olivat päivittäisiä, monissa eri tarvikkeissa oli määräviikot. Hedelmiä ei ollut minkäänlaisia. Onneksi jupperilaisilla oli omenapuita ja marjapensaita, joten saimme sentään vitamiineja.

Joskus tuli tietoa, että mahdollisesti silakkaa tai jotain muuta tulisi seuraavana päivänä. Jo aamulla varhain ennen avaamista oli pitkä jono Elannon edessä. Siinä sitten seistiin ja kerrottiin kuulumiset puolin ja toisin, sillä melkein kaikki tunsivat toinen toisensa. Kukaan ei etuillut. Kesällä kyllä oli mukava seistä jonossa, mutta sateella ja pakkasella ei se niin kivaa ollut.

Oli sellainenkin aika, että jupperilaisten posti tuli Elantoon. Sieltä sitten päivän lehdet ja muu posti haettiin, kunnes saatiin oma posti Laaksolahteen. Suuri muutos parempaan suuntaan oli se, kun saimme postinkantajat omille kotiporteillemme.

Katselin haikeudella tyhjää, hylättyä Elantoa. Kuinka tärkeä se oli meille vanhoille jupperilaisille. Nyt ovat viimeisetkin merkit Elannosta hävinneet - on vain tyhjä, aidattu tontti.

Eivät nämä Supermarkettien kävijät koskaan voi tuntea sitä tunnetta, mitä meillä on Elantoamme kohtaan ollut. Harppaus pienestä Elannosta nykyisiin suurmyymälöihin on valtava. Me elämme muuttuvassa maailmassa.

SIGNE HEIKKILÄ

SAKSITTUA

Runsaudesta ei synny voittoja. Ainoastaan niukkuudesta.

Käytä päiväsi oikein, sillä se ei koskaan tule takaisin.

Ei ole parempaa rikkautta kuin ruumiin terveys, eikä suurempaa iloa kuin sydämen ilo. (Siirak)

On suurempaa olla sellaisen kunniamerkin arvoinen, jota ei saa, kuin ottaa vastaan sellainen, jota ei ole ansainnut. (Fredenholm)

Saksinut

**Kaiken
takana
on
nainen!**

La Sai

MAINOSTOIMISTO

SAILA SALONEN
Mainonnan suunnittelija, MAT

Matkämiehenpolku 1 D, 00320 HELSINKI (Etelä-Haaga)
Puh. (09) 4580 223, fax (09) 4580 343, GSM 0400 - 422100

Sota-ajan historiaa: POMMEJA JUPPERIIN

Sodan kuluessa saatiin Helsingin suojaksi rakennettua tehokas ilmapuolustus. Sulkutulen takia pääsy Helsingin ylle lisäsi riskiä eikä pommilastissa voinut palatakaan **Viron Paldinskiin**.

Suuri osa Helsinkiin tarkoitettuista pommeista putosi mereen, mutta osan saivat myös lähialueet mm. Jupperi. Laivue lensi **Pitkäjärven** poikki lännestä ylittäen **Laakso-ahdentien** ja nykyisen **Jupperinmetsän**. Vielä 70-luvulla merkit pommeista olivat nähtävissä **Laakso-ahdentien** ja **Ylänkötien** risteyksessä, jossa **Seurakunnan tontilla** oli 3 - 4:n pommin kuopat. Tontin länsiosa korotettiin ajamalla sinne louhintamassaa - jopa kuutionkokoisia pultereita. Niin saatiin tasainen kenttä, mutta pommikuopista ei jäänyt jälkeäkään, jos niitä nyt sitten kukaan olisi kaivannutkaan.

Toiset jäljet olivat **Backmanin mökin** puisessa, eteläpuoleisessa seinässä, joka oli täynnä sirpaleiden tekemiä, muotojensa mukaisia reikiä. Ihmeenä pidettiin viiden pojan ja vanhempien säilymistä vahingoittumattomina.

Kolmannet jäljet löytyivät **Ylänkötien** pohjoispuolisen rinteeseen puista, jotka olivat sirpaleiden vahingoittamia. Niistä viimeisimpänä voidaan pitää 95-vuotiasta kuusta, joka oli kasvanut puolet pituudestaan kolmihaaraisena, ja joka kaadettiin alkavan lahovaurion vuoksi vasta helmikuussa -98. Vastaavanlaisia puita oli varsinkin kuusien joukossa, jotka on kaadettu asutuksen alta jo aiemmin.

Neljäs jälki on **Jupperin** puolelta löydetty pommin sirpale, joka painaa n. 2,5 kg. Muotonsa perusteella se on pommin kaulaosasta ja siitäkin vain pieni osa. Palan painosta

päätellen pommin on täytynyt olla silloin käytettyjen pommien painavimmasta päästä.

Kartan rakennuksista vain **Backmanin mökki** oli jo tuolloin olemassa, sen sijaan muuntaja ja seurakuntatalo on rakennettu myöhemmin.

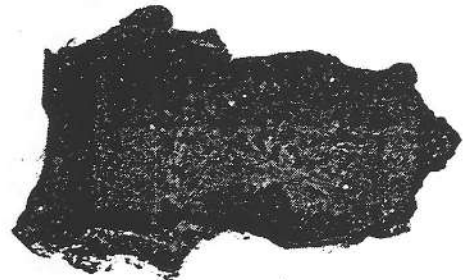
Laakso-ahdentie oli nykyistä huomattavasti kapeampi. Niin ikään **Ylänkötien** kokoa, käyttöä ja pommien jälkiä sen alueella on vaikea arvioida.

Tiedot on saatu useimmilta jo poistuneilta jupperilaisilta. Joku vanhemman polven jupperilaisista saattaisi vielä lisätä ja

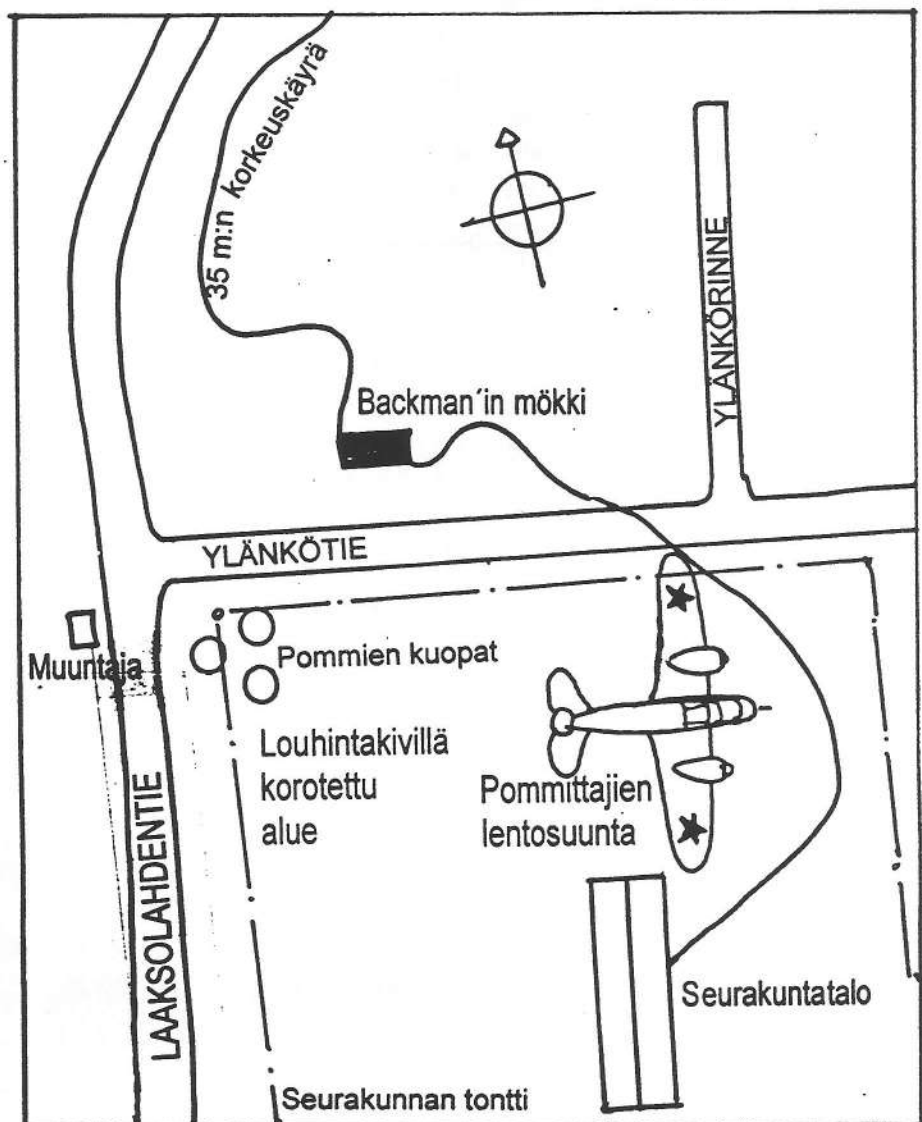
tarkistaa edellä kerrottua. Myös suurin osa pommittajista, kentilleen palanneista ja kunniamerkkinsä hakeneista on tavoittamattomissa.

MATTI NÄRÄNEN

(Oheinen kartta on kaavamainen, ei mittatarkka)

17 cm

LUKIJAPOSTIA:

Pitkäjärven uhkana lyijysulaton saastuneet maatkin

Pitkjärvitoimikunnan sihteeri ihmetteli kirjoituksessaan (JOY 1/98), mistä lienee saanut alkunsa uutinen polttolaitoksen rakentamisesta Martinlaaksoon?

Uutinen, jossa ilmoitettiin suunniteltavan jätettä polttavaa laitosta Vantaan Hakunilaan, oli saanut alkunsa Vantaan Sähkölaitoksen omasta tiedotteesta. Polttolaitoksen tuhka tultaisiin sijoittamaan Pitkäsuon täyttömäkeen, sinne Pitkäjärven Vantaan puoleiseen päähän. Sieltä ne nokiset suotovedet sitten voisivat iloisesti lirstä järveemme.

Polttojätteen sijoittaminen Pitkäsuolle on siis varsin todennäköistä, jätteenpolttolaitoksen rakentaminen Martinlaaksoon sen sijaan ei.

Uutinen oli siis siltä osin Länsiväylässä virheellinen - onneksi!

Toinen ikävä huhu osoitautui täysin todeksi, vaikka senkin olisi toivonut olevan vain virheellisen uutisoinnin synnyttämä "uutisanka"; Grönbergin lyijysulattamon saastuneet maamassat Tikkurilasta saadaan "ekobetonoida" Pitkäsuon maankaatopaikalle. On varsin vaikea uskoa, ettei niiden maamassojen käsittely ja varastointi aiheuttaisi haittoja vesistölle.

Työtä siis näyttää Pitkäjärven suojelussa meille kaikille riittävän!

SIRPA HERTELL
Kaupunginvaltuutettu
YTV:n hallituksen jäsen

Grönbergin lyijysulaton maat Pitkäsuolle

Uudenmaan ympäristökeskus on antanut Ratahallintokeskukselle päätöksen jätehuoltoilmoituksesta sekä kaksi ympäristölupaa. Luvat koskevat saastuneen maan poistoa Tikkurilasta entisen lyijysulaton tontilla sijaitsevalta välivarastopaikalta, poistettuna maan ekobetonointia Pitkäsuon täyttömän maankaatopaikalla sekä ekobetonimassan loppusijoittamista Pasilan tavaraterminaliin varastokentällä Veturintien varteen.

Jätehuoltopäätöksessä on annettu ehtoja saastuneen maan poistamisen sekä työn aikaisen terveys- ja ympäristönsuojelun toteuttamiseksi. Päätöksessä edellytetään muun muassa, että saastuneen maa-aineksen leviäminen ympäristöön lastauksen ja kuljetuksen aikana on estettävä. Kuormausta on tehtävä niin, että lyijyä sisältävä maa ei pölyä.

Saastuneen maan käsittelyä koskevan ympäristölupapäätöksen mukaan Ratahallintokeskus voi kertaluonteisena toimenpiteenä käsitellä Grönbergin lyijysulaton viereiseltä ratatyömaalta peräisin olevat lyijyä sisältävät maat Pitkäsuon täyttömäkiäluoella. Saastuneen maan sisältämät haitta-aineet sidotaan ekobetonoinnissa niukkalinkoisempaan muotoon.

Veden laatu ei ole parantunut, petokaloja heikosti, ravinnekuormitusta...

Pitkäjärvelle valmistui kunnostussuunnitelma

Espoon Pitkäjärven kunnostamiseksi on valmistunut suunnitelma, jonka toteuttaminen maksaa noin 0,4 miljoonaa markkaa vuodessa. Valtion tai EU:n tukien saamiseksi Espoon kaupungin on sitouduttava maksamaan kustannuksista puolet.

Espoon ympäristölautakunta esittää kaupunginhallitukselle kunnostussuunnitelman toteuttamista. Suunnitelma sisältää hajakuormitusvelvoitteita, tutkimuksia, hoitokalastusta, hapetusta, vähäistä kasvillisuuden niittoa ja hajakuormituksen pienentämistä.

Lautakunta esittää myös, että Espoon ympäristökeskukselle osoitetaan vuosittain 0,2 miljoonaa markkaa Pitkäjärven kunnostusta varten. Lisäksi lautakunta ehdottaa, että kaupunginhallitus pyytäisi Vantaan kaupunkia mukaan kunnostustoimiin ja kustannuksia jakamaan.

Pitkäjärven kunnostussuunni-

telman on tehnyt konsulttityönä Päijätvesi ky ja suunnitelman tekoa valvoi työryhmä, jossa oli Espoon lisäksi edustettuna mm. Vantaa, Uudenmaan ympäristökeskus ja Vanhakartanon kalastuskunta. Espoon kaupunginhallitus oli edellyttänyt yhteistyötä eri intressitahojen kesken suunnitelman teossa. Kunnostussuunnitelman tilaaja oli Espoon ympäristökeskus.

Pitkäjärven hajakuormitus oli viime keväänä pienempi kuin kymmenen vuotta sitten, mutta vedenlaatu ei ole vuosien aikana juuri muuttunut. Kockalastukset osoittivat järven kalaston olevan pienikokoista. Petokalakanta on heikko, ja lahna-, särki- ja salakakannat ylisuuria. Järven rehevöitymisongelmien arvellaankin osaksi olevan kalastoperäistä.

Järven Espoon puoleisella valuma-alueella asui 1987 yleisen viemäröinnin ulkopuolella 1 700 asu-

kasta ja Vantaan puolella 160. Vuonna 1995 vastaava luku oli Vantaalla 80. Espoon puolella alueita on liitetty viemäröintiin, viimeksi Nepperi. Osa aluista jää edelleen viemäröinnin ulkopuolelle.

Ensisijainen toimenpide järven tilan kannalta on happikatojen estäminen, suunnitelmassa todetaan. Pitkäjärveä on hapetettu ja hapetuksen jatkaminen nähdään välttämättömänä. Hapetuksen seuraukset ovat välittömät ja helposti mitattavissa. Tänä talvena ilmastuksen käytännön järjestelyt hoitaa Espoon vesi- ja viemärlaitos.

Espoossa Vanhakartanonpuro on suurin Pitkäjärven purokuormittaja ja Vantaalla Hämeenylänpuro. Vanhakartanonpurosta tuleva ravinnekuormitus on suurempi kuin Hämeenylänpurosta tuleva. Suunnitelmassa esitetään asutuksen osalta kiinteistöjen tar-

kastusta ja jätevesien tehokkaampaa käsittelyä alueilla, jotka jäävät viemäröinnin ulkopuolelle.

Kalastusta pitäisi poistaa noin kolmen vuoden aikana 20 000 kiloa vuosittain. Sen jälkeen järven istutettaisiin petokaloja. Kalaston rakenne tasapainottuisi, sen arvo nousisi ja veden laatu paranisi. Hoitokalastus voidaan tehdä vaikka talkootyönä, samoin vähäinen kasvillisuuden poisto.

Maatalouden suojavyöhykkeiden leveydeksi suunnitelmassa suositellaan kolme metriä Vanhakartanonpuron alueella. Espoossa on viljelyksessä 434 hehtaaria peltoa ja Vantaalla 245 hehtaaria.

Talkootyönä ei kaikkia kunnostushankkeita voida hoitaa, mutta rahoitustukea on haettava monesta eri kohteesta, mm. työvoima- ja elinkeinopiiriltä, ympäristöministeriöltä ja kalastuskunnilta. — KN

LV
15.2.98

PRO PITKÄJÄRVI

PITKÄJÄRVITOIMIKUNTA NOPEUTTAA TOIMINTAANSA

Pitkäjärven pelastaminen tuntuu tällä hetkellä olevan myötätuuessa, mutta vielä ei ole tiedossa, minkälaiseen ratkaisuun Espoon kaupunginhallitus päätyy asiassa.

Asioiden kehittymisen saatua alkuvuodesta yllättävästi lisää vauhtia katsoimme välttämättömäksi nopeuttaa Pitkäjärvitoimikunnan alunperin pitemmälle aikajaksolle mitoitettua toimintaa. Niinpä toimikunnan työvaliokunta, "työrukkanen", on jo pariin kertaan kokoontunut edellisen "ison kokouksen" jälkeen ja luonut itselleen uuden toimintamallin. Kevään kuluessa on jo ehditty soveltaa tätä mallia käytäntöön.

Martinlaakson voimalan yhteyteen rakennettavaksi aiotusta jätteenpolttolaitoksesta kertoneista lehti uutisista aiheutui aivan ylimääräistä huolta. Työvaliokunta ryhtyi järjestelmällisesti tutkimaan tietojen todenperäisyyttä ja aluksi vaikutti siltä, että niissä instansseissa, joissa oletettavasti olisi pitänyt olla oikeaa tietoa, "kukaan ei tiennyt mitään". Onnelliseksi päätökseksi Vantaan Energia Oy:n tiedottaja **Markku Murros** mursi sitkeältä huhulta siivet. Mitään polttolaitosta ei tule.

Espoon ympäristökeskus on kiitettävällä tavalla paneutunut Pitkäjärven pelastamiseen ja sen toimeksiannosta **Päijätvesi Ky** teki tutkimuksen järven nykyisestä tilasta. Ympäristölautakunta

laati osin em. tutkimukseen nojautuen Pitkäjärven kunnostussuunnitelman, jonka se on esittänyt kaupunginhallituksen hyväksyttäväksi ja tarvittavien varojen osoittamiseksi kolmen seuraavan vuoden talousarvioihin.

Pitkäjärvitoimikunta on ollut yhteydessä ympäristökeskuksen **Ritva Veijoseen** ja lähestynyt kirjeitse kaupunginjohtaja **Marketta Kokkosta** sekä kaupunginhallituksen jäseniä. Myös Suur-Leppävaaran alueneuvottelukunta on informoitu KH:n kokouksesta.

Saamme lähitulevaisuudessa oman edustajamme ympäristölautakunnan perustamaan uuteen työryhmään. Tehävään valittiin **Tapio Ala-Peijari** ja hänen varamieheksensä **Kenneth Schröder**. Yhteytemme kaupungin suuntaan tulevat varmasti kehittymään ja saamme näin ajankohtaista tietoa, eli "tiedämme, missä mennään".

Pitkäjärven kohottaminen nykyisestä alennustilastaan on mitä suurimmassa määrin seudun asukkaiden intresseissä ja uskon, että positiivinen ratkaisu olisi useimmille mieleen. Tämän lehden ilmestyessä tiedämme varmaankin jo paljon enemmän järven kohtalosta.

JUHANI TARVAS
PJT:n sihteeri

Koko maan kattava palvelu kirjapaino- ja konttori-papereiden sekä kirjjekuorten toimituksissa.

P A P E R I T U K K U L I K E

J. ELIASSON OY

SANTARADANTIE, 01370 VANTAA
PUHELIN (09) 4761 4100, TELEFAX (09) 4761 4130

TOPELIUS-PALKITTU KIRJAILIJA TUIJA LEHTINEN

*Vuonna 1954 Helsingissä syntynyt kirjailija Tuija Lehtinen, joka on asunut perheineen Jupperissa vuodesta 1992, sai teoksestaan **Asvalttisoturi** vuoden 1997 arvostetun nuortenkirjallisuuden **TOPELIUS-palkinnon**. Näkemyksensä nuortenromaaneista on kirjailija itse sanonut: "Hyvät nuortenromaanit eivät **KOSKAAN** tyrkytä nuorelle ratkaisumalleja, eivät opeta eivätkä täteile, vaan ne esittävät rivien välissä ja salakavalasti vaihtoehtoja erilaisiin ongelmallisiin tilanteisiin." (Kirjastolehti 12/1997)*

Palomäentien loppupäässä, ihan metsän tuntumassa sijaitsevassa tummassa tiilitalossa, asuu haastateltavani, kirjailija Tuija Lehtinen, joka avaa oven aurinkoisena pakkasaamuna ja toivottaa minut shetlannin lammaskoiran haukunnan säestämänä tervetulleeksi ihastuttavaan kotiinsa.

Perheen esiluokalla oleva tytär, **Jemina**, oli jäänyt kotiin sairastamaan kurkkukipua. Toisella luokalla oleva poika, **Jere** on koulussa. Molemmat lapset käyvät Jupperin koulua, joka sijaitsee melko lyhyen kävelymatkan päässä kotoa.

Tuijan aviomies on diplomi-insinööri ja työskentelee Kemirassa.

"Pitkän lenkin olen tehnyt..."
'Paljasjalkainen' helsinkiläistytty muutti jo ihan pienenä pois syntymäkaupungistaan:

- Kovin lyhytaikaisesti se tepsuttelu Helsingissä aikoinaan jäi, sillä vanhempani muuttivat Poriin, jossa asuttiin jonkin aikaa, ja kun koulu alkoi, muutettiin Kuopioon. Kuopiossa kävin kouluni, ja sieltä ylioppilaaksi päästyäni lähdin Ouluun opiskelemaan. Pitkän lenkin olen tehnyt, kun vuonna 1985 muutin takaisin Etelä-Suomeen. Ensiksi Vantaalle ja sitten -92 tänne Espoon puolelle Jupperiin, Tuija kertoo.

Oulussa Tuija opiskeli pääaineenaan tilastotiedettä, lisäksi matematiikkaa, tähtitiedettä,

kansantaloustiedettä, atk:ta, eli hyvin moninaiset oppiaineet.

Jo ensimmäisenä opiskeluvuotenaan Oulussa hän tapasi tulevan miehensä ja siitä asti on oltu yhdessä. Naimisiinmenosta tulee tänä vuonna 20 vuotta.

- Vuonna 1985 mieheni sai työpaikan täältä etelästä, ja minun oli hyvin helppo lähteä mukaan, koska siinä vaiheessa olin jo kirjoitellut jonkun aikaa, ja ensimmäinen kirja oli ilmestynyt. Oli ihan sama, missä sitä työtänsä tekee, Tuija tuumaa.

Ennen Vantaalle muuttoa vietettiin kaksi vuotta Hollannissa.

- Asuimme Rotterdamin lähellä sijaitsevassa pikku kaupungissa. Ihan hauska kokemus sinänsä, mutta kyllä kaksi vuotta tavallaan riitti. Siinä näki siirtolaisuuden sekä hyvät että pahat puolet, Tuija toteaa.

- Kun meillä ei ollut silloin vielä lapsia, oli helppoa ja mu-

kavaa kahdestaan mennä ja kulkea ympäriinsä. Kyllähän siellä ihmisiin tutustui, mutta oli jännää huomata, että kaikkein parhaiten tulivat tutuiksi merimieskirkon suomalaiset. Toisaalta ei niin kauheasti kaivannutkaan luoda mitään verkostoa tietäessä oleskelun päättyvän kahden vuoden kuluttua.

- Jäin kaipaamaan sieltä sitä, että kukat olivat hurjan halpoja, samoin juustot. Sekin oli upeaa, kun mies perjantaisin kotiin tullessaan saattoi tuoda 25 ruusua mukanaan - ihan noin vaan. Eipä täällä moista ylellisyyttä olisi saanut kokea, Tuija nauraa.

Kirjoittaminen vei mukanaan
Tuija kertoo, että valmistuttuaan luonnontieteen kandidaatiksi hän kuvitteli ryhtyvänsä tekemään jotain tilasto- tai tutkimustyötä. Kirjoittaminen kuitenkin vei mukanaan.

- Aloittelin kirjoittamisen leh-

tinovelleilla. Oulussa on suuri lukemistotalo, **Kolmio-kirja**, joka järjestää mm. kirjoituskilpailuja. Osallistuin yhteen novellikilpailuun, ja kun siinä pärjäsini, päätoimittaja sitten kirjoitti, että jos sä vielä teet jotain, olisi kiva, jos saataisiin lukea, ja ehkä julkaista.

- Siitä se tavallaan lähti. Matemaattiset opinnot jäivät luonnontieteen kandin tutkintoon ja rupesin kokeilemaan pärjäisikö ja tulisiko toimeen novelleilla, Tuija kuvailee.

Pikkuhiljaa hän alkoi rakennella erilaisia kertomuksia sarjoiksi tehden sitä jonkun vuoden ennen kuin vuonna 1984 ilmestyi ensimmäinen teos. Tuija on ollut hyvin tuottelias, 40:s kirja ilmestyy tänä keväänä.

Yksittäisiä romaaneja ja sarjoja aikuisille sekä nuorille

Tuijan tuotantoon sisältyy sekä yksittäisiä romaaneja että sarjoja niin aikuisille kuin nuorillekin. Hän kertoo aloittaneensa aikuisten romaaneilla, 11:s ilmestyy tänä keväänä. Sitten ovat yksittäiset nuortenromaanit ja sarjat, mm. **Mirkka-sarja**, jota on 10 osaa, ja joka nyt on loppunut. Mutta sen jälkeen on alkanut **Laura-sarja**, josta ilmestyi vasta toinen osa. **Janne-sarja** puolestaan kertoo 10-vuotiaista pojista, siitä ilmestyy jo neljäs osa.

- Sarjojen kirjoittaminen on itse asiassa ihan kivaa. Siinä on tutut henkilöt, joita saa kehittää eteenpäin. Lukijat pitävät sarjoista, suomalaisethan ovat hyvin sarjauskollisia, ajatellaan nyt vaikkapa **Päätaloa**. Kyllä Mirkkakin, joka loppui pari vuotta sitten, herättää edelleen kiinnostusta. Kiertäessäni kouluissa puhumassa työstäni, aina tullaan kysymään, että eiks se sarja nyt jatku, olis niin kiva kuulla, mitä sille ja sille kävi.

- Varsinkin Mirkka-sarja, jossa päähenkilö on aluksi 14-15-vuotias, ja jota lukevat vähän yli kymmenvuotiaat, tuntuu olevan samastumiskohde, jonka elämänvaiheissa on hyvin tärkeää elää ja kasvaa mukana. Us-

kon, että Laura-sarja tulee olemaan myös samasta syystä pidetty. Olen tavannut aikuisia naisiakin, jotka aikoinaan aloittivat Mirkat, ja vieläkin hakevat kirjastosta uudet Mirkat tietääksseen, miten niissä kävi. Mielenkiintoista on se, että kun tuntee historian, haluaa tietää, miten se jatkuu, Tuija pohtii.

Hän kertoo yhdessä vaiheessa myös aikuisten kirjoissa olleen sarjamaisuutta:

- Kun aloitin kirjan naistenlehden toimittajasta, oli se jotenkin niin kiehtova maailma, että jatkoin samasta ympäristöstä ja lopulta siitä syntyi kolme kirjaa. Ne ovat periaatteessa yksittäisesti luettavia, vaikkakin kaikissa on sama päähenkilö. Yleensä aikuisten kirjat ovat kyllä olleet yksittäisiä romaaneja, joissa on rakkautta, huumoria, ja joissakin myös jonkin verran thrillerityypistä jännitystä, eritoten niissä ihan alun kirjoissa.

- Tänä keväänä ilmestyvässä romaanissa, *Nukkemorsian*, on siinäkin pieni jännityselementti mukana. Kirja on teatterimaailmasta, pienen yksityisteatterin ihmisten elämästä.

Mistä kirjojen aiheet?

- Aikuisten romaaneissa aiheet löytyvät hyvin usein ammatista, joka alkaa kiinnostaa, ja alan kehittelä sen ympärille erilaisia henkilöitä, Tuija kuvailee.

Hän kertoo tekevänsä tarvittaessa myös jonkin verran tutkimustyötä.

- Yleensä kerron nykyhetkestä ja ihmisistä, jotka jotenkin tunnen tai joihin olen törmännyt samoin kuin heidän ammatteistaan. Esimerkiksi yhdessä kirjassa päähenkilö oli eläinlääkäri, ja niin kiersi eläinlääkärin matkassa Oulun lähetyvillä maaseudulla ja seurasin hänen työskentelyään.

- Niin ikään naistenlehtitilologiaa tehdessäni vierailin naistenlehden toimituksessa, juttelin päätoimittajan kanssa, ja kyselin perusasioita, yms.

- Nuorten kirjat lähtevät hyvin usein liikkeelle harrastuk-

sesta, joka voi olla musiikki, urheilu tms. Yhtenä keväänä kiertäessäni usean eri kaupungin kouluissa, moni tuli sanomaan, ettei kukaan ole kirjoittanut opiskelijoista, siitä kun lähdetään kotoa ja minkälaista on olla eka vuonna opiskelija. Tarpeeksi monta tällaista huomautusta ja toivetta kuultuani tein kirjan opiskelijoista, *Siskokullat*.

Tuija sanoo kirjoittamisen joskus lähtevän liikkeelle ihan yhdestä sanasta.

- Näin kävi *Roskisprinssin* kohdalla. Sanan näin jossakin televisioelokuvan käännösteksteissä. Musta se oli hyvä nimi kirjalle. Panin sen lapulle, ja ajattelin, että käytän joskus.

- Mietiskellessäni sitten kirjaa, jossa poika olisi päähenkilönä, ja minkälainen kirja siitä tulisi, niin muistin sanan. Tuoko se olisi? Mutta kuka se sitten on? Ja lopulta se alkoi hahmottua: poika, joka karkaa kotoaan ja päättyy erinäisten seikkailujen kautta roskakuskin apulaiseksi. Näin yksi sana johti tarinaan, Teija todistaa.

Kirjailija kiertää kertomassa työstään mm. kouluissa

Koulut järjestävät omille oppilailleen kirjallisuustapahtumia, usein yhteistyössä kirjastojen kanssa. Tällaisessa tapahtumassa kirjailija kertoo itsestään ja oppilaat esittävät kysymyksiä sekä kirjailijaa koskevista asioista että lukemistaan kirjoista.

- On oikein kiva, että näitä järjestetään, mutta kyllä mun on sanottava, että Espoo on huono niitä järjestämään. Onkohan siitä nyt 5-6 vuotta, kun olen viimeksi jossain koulussa käynyt. Samaa valittavat muutkin espoolaiset kirjailijat. Nyt viime vuoden helmikuussa olin parissa koulussa, mutta se oli ns. **Matilda-projektin**, eli **telemaattisen kirjallisuuspiirin** puitteissa, eikä siten ollut Espoon kaupungin järjestämä.

- Kohdistan kyllä moitteet Espoolle, koska täällä on hyviä lasten- ja nuortenkirjailijoita. **Hannele Krohn** onkin sanonut suoraan, että kirjailijat maksavat

liikaa, ja siksi niitä ei oteta. Musta se on melko jyrkkä kannanotto. Espoon kirjailijat yrittävät itse järjestää tilaisuuksia, mutta yhdistyksen varat eivät riitä tähän tarkoitukseen toiminta-avustusten ollessa vähäiset.

Nykytilanne ja suunnitelmat

Tuija sanoo suunnittelevansa seuraavaa nuorten romaania, muttei ole vielä aloittanut sitä.

- Nimikin oli valmis, *Sähköpostiosoite*, vaan tulikin copywrite-ongelmia. Kustantamossa tarkistettaessa ilmeni, että se olikin jo varattu. Kas kun näitä "e-maileja" on sinne sun tänne. Nyt olen antanut uusia vaihtoehtoja, josko niistä jokin sopisi. Tämöisiä uusia ongelmiakin syntyy, Tuija naurahtaa.

Lukeminen mieluisa harrastus yhdistystoiminnan ohella

- Yhdistystoiminta on henkireikä tästä omasta työstä ulos. Olen Espoon kirjailijoiden johtokunnassa, Suomen nuorisokirjailijoiden puheenjohtajana, Kirjailijaliiton johtokunnassa ja Lukukeskuksen johtokunnan puheenjohtajana, Tuija luettelee.

Mikään urheiluharrastaja hän ei sano olevansa, mutta kolmen koiran ulkoiluttaminen tyydyttää liikunnantarpeen ja lisäksi hän käy lasten kanssa uimahallissa uimassa.

- Yritän myös käydä erilaisissa kulttuuritapahtumissa, teatterissa ja taidenäyttelyissä. Lukeminen on mieluisa harrastus, joka juontuu kaiketi siitä, että toruin lapsena lukemaan paljon, mikä puolestaan johtunee siitä, että vanhempieni erottua, äiti teki kahta työtä, ja olin paljon iltaisin yksin, joten lukeminen oli tietysti tärkeä tehtävä ja ajankulu.

Mitään mielikirjailijaa Tuija ei nimeä, vaan sanoo lukevansa kirjallisuutta laidasta laitaan.

- Olen nyt viimeisen viikon aikana käynyt läpi lapsuuden lempikirjojani, *Pieni Runoryttö* ja *Anni Swanin kootut*, ja ne ovat hirveän ihania ja nostalgisia, kun ei ole moneen vuoteen niitä lukenut. Niissä on sitä

menneen ajan hohtoa, Tuija ihastelee.

- Lukeminen on jatkunut kautta elämän ja aina vain aihepiiri laajentunut. Esimerkiksi dekkareista tykkään kauheesti. Jos vain näen jossain jonkun uuden, niin heti hamstraan sen. Toki myös koti- ja ulkomaista proosaa, ja tietysti lasten- ja nuortenkirjoja, jo siksin, että minun on Nuorisokirjailijoiden puheenjohtajana tunnettava tämä kenttä hyvin. Ja ilohan niitä on lukea, toivoo vain, että olisi enemmän aikaa.

- Mihinkään eri aihepiiriin en oikeastaan samastu, mutta jotain mainitakseni sellainen musta, häijykin huumori kiehtoo ja säväyttää parhaiten, Tuija paljastaa.

Kirjoissa johtoajatuksena selviytyminen

- Jos ajattelen tätä työtäni, mitä kirjoitan ja mitä haluan kirjoillani tuoda esille, on esimerkiksi nuortenromaaneissa johtoajatuksena selviytyminen. Toisin sanoen, nuori ihminen selviytyy asiasta kuin asiasta osatessaan suhtautua siihen oikealla tavalla, luottaa itseensä ja saa oman itsetuntonsa kehittymään sekä uskoo omaan kykyynsä hallita asioita. Tämä on se filosofia, mikä näissä kirjoissa on, Tuija hahmottaa.

- Aikuisten romaanit puolestaan kuvaavat itsenäistä naista, joka pääsee eteenpäin elämässään, eli siinäkin on eräänlainen selviytymistarina. Elämänfilosofiana on selviytyminen päivästä ja tehtävästä toiseen. En sitä sen kummemmin osaa ajatella.

"Toivoisin kouluissakin ihan houkuteltavan lukemaan..."

Tuijan mielestä lukeminen on erittäin tärkeä asia.

- Kun ajattelee esimerkiksi kouluja, on surkeaa, miten määrärahoja kiristetään, ei hankita kirjoja, vaan sen sijaan tehdään konehankintoja kamalat määrät, hän puuskahtaa.

Tuijan mielestä lukeminen on jotenkin yksipuolistunut. Ollaan asiantuntijoita jollakin alalla,

mutta muu elämä tahtoo jäädä vähän kuin lapsipuolen asemaan.

- Toivoisin kouluissakin ihan houkuteltavan lukemaan. Usein eletään niin tässä ajassa, olisi myös mentävä historiaan. Eihän ihmisiä ole ilman yhteistä historiaa. Jos ei tiedä ja tunne omaa taustaansa ja juuriaan, on hyvin vaikea valloittaa maailmaa ja tehdä itsestään uskottavaa toisten silmissä. Myös tunnetietoa tarvitaan, Tuija toteaa.

Hän on pohdiskellut myös sitä, miten ennen sai ikään kuin rauhassa syventyä asioihin. Nyt esiintyy voimakkaana kilvoittelentaliteetti - niin kovana kouluissakin, että pitää osata valita ja noukkia ne oikeat aiheet, jotta pärjää jatkossa. Inhimillisyyttä jää monestakin asiasta puuttumaan, kun ei asioista tunne eikä tiedä kuin jonkun kapean sektorin.

"Ehkä miehiäkin pitäisi suojella..."

- Tasa-arvokysymystä tarkastellessa joskus tulee mieleen, että ehkä miehiäkin pitäisi suojella. Esimerkiksi veljeni opiskelee farmasiaa Helsingissä, ja heidän kurssillaan on jotain 70 tyttöä ja 5 poikaa. Tuntuu kuin alkaisi tulla jonkinlaisia vääristymiä.

- Toisaalta taas, vaikka monella alalla naiset valtaavat paikat, hierarkiassa ylempiä mentäessä naisten määrä koko ajan vähenee.

Tuija kertoo huomanneensa vähän aikaa sitten Helsingin Sanomissa olleista palkkataulukoista, miten huimaa eroja palkkauksessa oli.

- Tietysti siinä on sekin juttu, että naiset ikään kuin poistuvat areenalta saadessaan lapsia usein juuri uran siinä vaiheessa, kun mahdollisuudet ylempiin tehtäviin ovat tarjolla. Se taas johtaa uusiin vääristymiin; ei tehdä lapsia, tai tehdään niitä vanhemmiten, joka johtaa taas epätasapainoon, koska haluttaessa työntekoa jatkaa, syntyy pulma, mihin lapsen laittaa.

Tuija sanoo kirjailijoissa olevan lähes fifty-fifty naisia ja miehiä, mutta epätasa-arvo

saattaa ilmetä siinä, ketkä ovat esillä. Mistä lie johtuneekin, ohjelmien tekijöistäkö, että yleensä vain miehiä kutsutaan erilaisiin ohjelmiin puhumaan.

Jupperissa on hyvä asua

- Ruvettiin katselemaan uutta asuntoa, kun Vantaalla alkoi olla ahdasta, kun oli jo kaksi lasta ja kaksi koiraa, ja huomasi työhuoneessani olevan sinne kuulumattomia, mitä epämääräisiä tavaroita. Kierreltiin katselemassa ympäri seutua, ja putkahdettiin tänne Espoon puolelle, josta sitten löydettiin tämä paikka. Todettiin, että vaihdetaanpa kaupunkia, ja tultiin Jupperiin, Tuija kertoo.

Jupperin talossa on tilaa. Koirien lukumäärä on lisääntynyt yhdellä: snautseri, kääpiösnautseri ja Shetlannin lammaskoira, joka koko ajan onkin ollut seurassamme. Snautserit ovat 2-vuotiaita, sheltti täyttää pian 10.

- Meillähän oli - tuossa on kuvakin seinällä - 14-vuotias snautseri, joka kuoli pari vuotta sitten. Nämä kaksi muuta ovat tulleet sen tilalle. Tuon kuvan on tehnyt tätini, joka harrastaa naivistista maalausta ja ikuistaa valokuvasta, Tuija hymyilee.

- Jupperi on ihan kiva ja rauhallinen asuinalue. Tietysti esimerkiksi bussiyhteyksiä voisi vähän parantaa. Mieheni on kertonut, että yrittäessään mennä kaksvitosella Leppävaaraan junalle, ei aikataulut synkkaa ollenkaan. Vantaalla asuimme ihan bussiaseman lähellä, josta pääsi niin hienosti matkaan.

Melkoisen vilkasliikenteinen Riihiniityntie aiheuttaa myös huolta.

- Sitä aina sydän kylmänä pelkää, kun lapset koulutiellä sen ylittävät. Saataisiinpa siihen jotain töyssyä tai jotain muuta hidastetta, Tuija toivoo.

Kesät perhe viettää suurimaksi osaksi Jupperissa.

- Tietysti miehen lomalla on käytävä ainakin sukulaisvierailuilla, koska kummankin omaiset asuvat etäällä. Mutta kyllä tässä on mukavaa, kun on kun-

non piha, tilaa ja koiratkin pääsevät pihalle. Tämä katu, jonka varrella asutaan on myös lapsiystävällinen. Lapset voivat ihan rauhassa kulkea, on met-sääkin vähäsen.

Jemina, joka on vähän piristynyt ja tullut seuraamme, vakuuttaa myös viihtyvänsä hyvin Jupperissa. Vaikkei koulukavereita ole saman kadun varrella, niin muita leikkikavereita on kosolti.

- Ja Holopaisen Jenna on ihan kivenheiton päässä tuossa alemmalla kadulla. Me ollaan Jennan kanssa hyviä kavereita, huikkaa Jemina väliin.

- Taitaa olla kurkkukipu parantunut, äiti huomauttaa, ja kertoo, että koulussa on huo-

menna retki Elfviikkiin, ja siksi onkin toivottava, ettei kurkkukipu pahenisi, jotta pääsisi mukaan.

Tuija kiittää Jupperin koulua, joka on ollut hyvä koulu, ja jossa lapset ovat viihtyneet. Myös yhteistyö koulun ja vanhempien välillä sujuu erinomaisesti.

- Jupperin rantaan ei olla vielä löydetty. Katsotaan ensi kesänä. Kyllähän täällä Espoossa on kaikkea kivaa lapsille, esimerkiksi uimahallikin melko lähellä Leppävaarassa. Ja ennen kaikkea lapsi saa tässä kasvaa ihan luonnon keskellä, Tuija kiittää.

Teksti ja kuvat: SAINI LANU

TUIJA LEHTISEN KIRJOJA:

Enkelinkuvia hiekassa (1986)

Mun ystävä Rufus (1987)

Mirkka ja riparikesä (1987)

Mirkka, lukiolainen (1988)

Mirkka ja Amerikan reissu (1989)

Siivet varpaiden välissä (1989)

Vaniljasyndrooma (1990)

Mirkka ja ratkaisujen kesä (1990)

Mirkka ja Masan metkut (1991)

Koko, Konkka, Ronkka ja Rusina (1991)

Roskisprinssi (1991)

Joka kimma sen tietää (1991)

Masan eläinhotelli (1992)

Mirkka ja Masan yksityinen juttu (1993)

RIP (1993)

Minun veljeni Jon (1993)

Mirkka, Masa ja Miss USA (1994)

Ikkunaprinsessa (1994)

*Janne ja Sammakkoklaanin kosto (1994)**

Mirkka, Masa ja suuri rakkaus (1995)

Siskokullat (1995)

Mirkka, Masa ja uudet tuulet (1996)

Kundi kesätukkainen (1996)

Laura kultatukka (1997)

Asvalttisoturi (1997)

Rakas Laura (1998)

** kirjoittanut nimellä T.H. Lehtinen*

KALEVALAN JUHLAVUOSI ENSI VUONNA

Uuden Kalevalan ilmestymisestä tulee ensi vuonna kuluneeksi 150 vuotta. Opetusministeriö on asettanut juhlavuoden viettoa varten työryhmän, johon kuuluvat Suomen Kotiseutuliiton, Kalevalaseuran, Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran, Kalevalaisten Naisten Liiton, opetusministeriön ja ulkoasiainministeriön edustajat. Työryhmän puheenjohtajana toimii Suomen Kotiseutuliiton hallituksen puheenjohtaja **Pekka Laaksonen**.

Juhlavuoden kesäkauden päätapahtumana ovat Valtakunnalliset kotiseutupäivät Suomussalmella ja Ylä-Kainuussa 5. - 8.8.1999.

(Suomen Kotiseutuliitto)

KOTISEUTULIIKKEEN TUTKIMUSRAHASTO

Suomen Kotiseutuliiton hallitus on perustanut 1.1.1998 alkaen kotiseutuliikkeen tutkimusrahaston, jonka varoista alkuvaiheessa tuetaan käynnissä olevaa kotiseutuliikkeen 100-vuotishistorian kirjoittamista, ja josta sittemmin voidaan jakaa apurahoja myös paikalliselle kotiseuduntutkimukselle. Rahaston hoitokuntana toimii Suomen Kotiseutuliiton hallitus, joka päättää apurahojen myöntämisestä.

Liitto tulee kevätkauden kuluessa kääntymään kaikkien jäsenyhteisöjen puoleen toivomuksella pienen lahjoituksen osoittamisesta tutkimusrahastoon. Tätä pidetään välttämättömänä yhteisen historian kirjoittamisen rahoittamiseksi. Rahastoon lahjoittaneille jäsenyhteisöille tullaan aikanaan antamaan vastineeksi kotiseutuliikkeen historiateos.

(Suomen Kotiseutuliitto)

EUROOPAN UNIONIN RAFAEL-OHJELMA

Euroopan Unionin Rafael-ohjelma on tarkoitettu tukemaan kulttuuriperinnön vaalimista. Ohjelman rahoitusteemat v. 1998 ovat vielä avoimena, mutta ennakkotietojen mukaan seuraava mahdollisuus näiden EU-rahojen hakemiseen on ensi keväänä. Lisätietoja asiasta saa museovirastosta.

(Suomen Kotiseutuliitto)

ÄITIENPÄIVÄNÄ 10.5.1998

*Yö jo on, äiti, armas mun,
täältä tuon luokses hiljaisen kaipuun.
Sä hoidit mua ennen ja huolta kannoit,
sä kehtolauluissas lahjan annoit.*

*Yö jo on, äiti, muistan ain,
kuinka anteeksi kaiken mä sain.
Et moittinut koskaan, et silloinkaan,
vaikka jäit joskus unholaan.*

*- Katkelma sodan aikaisesta laulelmasta,
jossa poika muistaa äitiään vartiossa
seistessään.*

*Sovita kulkusi
luonnon askeliin.
Löydät salaisuuden:
kärsivällisyyden.*

- Ralph W. Emerson

TEATTERI

HEVOSENKENKÄ

Juhannusmäki 2, Mankkaa, Espoo

PIENI MERENNEITO

Tilaa seur. esityksissä:

ke 22.4. klo 14.30

PIPPURIDINO

to 23.4. klo 9.30

pe 24.4. klo 9.30

su 26.4. klo 15.15 & 17.00

ke 29.4. klo 9.30

ROSINA JA RITARI VON RUSINA

su 3.5. klo 15.15 & 17.00

ti 5.5. klo 9.30

Liput 35 mk/katsoja.
Lippuvaraukset p. 452 2123.

JÄRKI KÄTEEN, VAIKKA JÄLKIKÄTEEN

Yhteistyö ei ole voimaa järvisuunnittelussa

Vuonna -55, kun Tarvontietä vietiin Espoon Kirkkojärven yli ja lettoa kuivatettiin tuolloin sangen ainutlaatuisella hiekkasalajotavalla, asusteli kylänloppulainen nuorena aviomiehenä Tuomarilassa aivan tapahtumien keskipisteessä. Siirtotyöläisille oli rakennettu parakkikylä, jossa meno oli kuin "Härmän häissä" paitsi, että ruumiita tuli hieman vähemmän.

Kun poliisi ei saanut mahtumaan horjuvaa ja sekavaa saalistaan silloiseen Leppävaarassa sijaitsevaan putkaansa, rakennettiin parakkikylään oma ristikko-huoneisto, jossa sai rauhasa nukkua elon ja eron katkeruudet pois mielestään. Vuokraemäntämme poikakin joutui monesti tahtomattaan nauttimaan yhteiskunnan hoivasta, kun hänet kotimatalla ohimennen kerättiin muitten horjuvien matkaan - joskus jopa selvinpäinkin.

Kirkkojärvi saatiinkin häviämään maisemasta, vaikkakaan ei kartoista. Nyt ovat eräät henkilöt Espoossa keksineet, että herätetään karttasana henkiin, kaivetaan Kirkkojärvi auki.

Kotiseutuneuvos Olavi Laineen aloitteesta perustettiin Jupperin Omakotiyhdistyksen nelikymmenvuotisjuhluvuonna Pitkäjärviomikunta, jonka tarkoituksena on säilyttää Pitkäjärvi tuhoutumattomana nykyaikakaitten virkistyslähteenä. Toimikunnan tavoitteet ovat mitä realistisimmat: hapetetaan järven vettä, siistitään ympäristöä, estetään järven saastumista ja käytetään tähän tarkoitukseen kohtuullisesti ja realistisesti varoja saatuaan

hyötyyn nähden uhraten yhteisestä kassasta ehkä 2-300.000 markkaa.

Kirkkojärven "kaivajat" esittivät Länsiväylä -lehdessä, että heidän hankkeensa saadaan toteutettua vaivaisella viidellä miljoonalla markalla tai ehkä jopa halvemmalla, jos onnistutaan saamaan urakoitsija, joka läjittää maata johonkin ja kaivaa ensimmäisen pintametrin ilmaiseksi. Länsiväylässä oli hieno illustraatio tulevasta vesikeitaasta.

Suunnitelmassa ei vain oltu otettu huomioon ollenkaan kustannuksia, joita tulee maantiesillan pidentämisestä ainakin kaksinkertaiseksi, rantojen siistimisestä puistomaiseksi ja muista suunnittelu- ja rakennuskuiluista.

Pitkäjärvi on se lähde, josta saadaan vesi myöskin ajateltuun virkistävään Kirkkojärveen. Pitkäkin matka alkaa ensimmäisellä askeleella. Unohtakaamme tällä haavaa haave Kirkkojärven virkistävistä aalloista ja keskitytään Pitkäjärveen, joka on vielä olemassa ja hengissä, ja toimii kesällä sekä talvella ympäristönsä asukkaitten piristäjänä ja henkisen energian antajana. En suosita Pitkäjärviomikunnalle yhteistä marjaanmenoa Kirkkojärven pelastajien kanssa. Voi olla, että marjojen tilalle tulee kiviä ja ropeesta putoaa pohja.

Järki käteen, vaikka jälkikäteen Tammipääntiellä

Viime kesänä päällystettiin Tammipääntien pohjoinen osuus ns. Jupperin torilta eteenpäin. Tulos on vallan viehättävä, liikenne- ja ympäristöystävälli-

nen, mitä ei voi sanoa muusta osasta Tammipääntietä. Siitä on rakennettu lainopillinen ansa rinnakkaisine kavennuksineen: Kuka ajaa niistä ensin?

Käytännössä tietysti röykeihin, mutta teoriassa ja lain mukaan sinun tulee ottaa huomioon ajoneuvon laatu ja tien vietto - onko ylä- vai alamäki edessäsi jne. Oletko myös ajatellut, että tiellä on joka kahdeksannella metrillä jokin liikennöimiseen vaikuttava merkki. Onneksi olemme tottuneet näiden huomioimiseen niin, ettemme juuri välitä, mutta liikennekulttuuria tämä ei edistä.

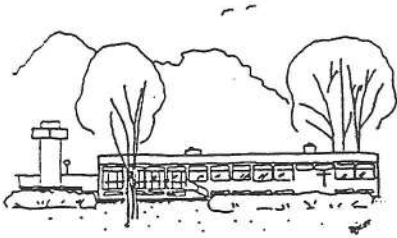
Tehorakennettu Tammipääntien osuus päättyy Tammitorin ratkaisuun, josta ainakin kylänloppulainen on tullut tulokseen, että se ei ole liikenneympyrä. Tiedän kuitenkin ainakin kaksi autoilijaa, jotka ovat tulkinneet ratkaisun lumiaikana ympyräksi, ja ajaa sujauttaneet läpi alueen, leveäksi aurattua suojatietä myöten. Vaikka tiellä onkin jo yli sata liikennemerkkiä ja viitettä, tulisi tähän kohtaan laittaa merkit, että tiellä on vain yksi ajokaista ja osoittaa kummasta suunnasta tuleva autoilija ajaa ensin.

Kyllä omakotiyhdistyksen tulisi ryhtyä toimeen ja poistaa ainakin niistä kavennuksista aina toinen, jotka ovat samalla kohtaa tietä. Niin ikään olisi tulevaisuudessa syytä syventyä tarkemmin uusiin suunnitelmiin, ettei tällaisia torsoja syntyisi kyläämme, jos kerran itse Espoon virastot ovat sokeutuneet suunnittelutuloksien vaikutuksiin.

KYLÄNLOPPULAINEN

SEURAKUNTA TIEDOTTAA:

LAAKSOLAHDEN SEURAKUNTATALO
Laaksoahdentie 47 p. 847701

SEURAKUNTATALON korjaustöiden aikana 1.4.-1.9.98 aluejumalanpalvelukset ovat Viherlaakson seurakuntatalolla:

su 19.4. klo 12.00

su 3.5. klo 12.00

su 17.5. klo 12.00

Katso säännöllisen toiminnan tarkemmat ajankohdat Seurakuntasanomista!

EKYLIn HALLITUS VUONNA 1998

Puheenjohtaja **Pauliina Lunna** (Mankkaa)

Varsinaiset jäsenet:

Erkki Holvikivi (Lillhemt)

Heikki Kotamies (Tuomarila)

Raimo Kukko (Friisilä)

Arja Pihlajisto (Lintuvaara)

Kari Pohjakallio (Laaksoalahti)

Arja Salmi (Leppävaara)

Erja Salonen (Keski-Espoo)

Holger Thilman (Esbo Hembygdsförening)

Varajäsenet:

Esko Kanervisto (Rastaala)

Ann-Christin Lintula (Keski-Espoon Pky)

Risto Nevalainen (Lounais-Espoo)

Erkki Nuotio (Perkkaa-Vermo)

Silve Sahlan (Jupperi)

Teuvo Sallinen (Kilo)

Kari Simonen (Gumböle)

Mikael Stürmer (Kauklahti)

Tilintarkastajat: **Orvokki Tanninen** ja **Raine Lam-mela**, varalle **Kirsti Henelius** ja **Tenho Tikkanen**

Verovinkki

Maksamattoman päivä- rahan voi vähentää omassa verotuksessa

Palkansaaja voi vähentää työmatkasta aiheutuneen eläntokustannusten lisäyksen verotuksessaan. Edellytyksenä vähennyksen tekemiselle on se, ettei työnantaja ole maksanut verotonta päivärahaa.

Kotimaassa tehdystä tilapäisestä työmatkasta voi vähentää 100 markkaa päivältä, jos matka on kestänyt yli 10 tuntia. Vähennyksen suuruus on 53 markkaa, kun matka on kestänyt yli 6 mutta enintään 10 tuntia. Lisäedellytyksenä on se, että matka on ulottunut vähintään 15 kilometrin etäisyydelle palkansaajan varsinaisesta työpaikasta tai asunnosta riippuen siitä, kummasta matkalle on lähdetty. Matkustamisesta ja majoitumisesta aiheutuneet menot saa vähentää erikseen ellei niitä ole korvattu.

Ulkomailla tehdystä työmatkas-

ta vähennyksen voi tehdä ulkomaan päivärahan suuruisena. Markkamäärät vaihtelevat maittain. Esimerkiksi jos työntekijä on ollut ulkomailla jatkokoulutuksessa ja työnantaja on maksanut matkat, majoituksen ja koulutuksen mutta ei päivärahaa. Työntekijä voi vähentää ulkomaanpäivärahan omassa verotuksessa kuluna.

Vähennyttä vaaditaan veroilmoituksessa tulohankkimisvähennyksenä kohdassa 42. Jos kuulut veroehdotuksen piiriin, tulohankkimiskuluja vaaditaan vähennettäväksi siten, että ehdotus palautetaan täydennettynä. Vähennyksen saamiseksi on esitettävä selvitys matkan ajankohdasta, kestoajasta ja kohteesta sekä siitä, ettei työnantaja ole maksanut työmatkasta verotonta päivärahaa.

Veronmaksajat ry

JUPPERILAINEN - LIITY JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEEN

jos et vielä ole jäsen!

327 jupperilaista on jo omakotiyhdistyksemme jäseniä. Tavoitteenamme on, että kaikki jupperilaiset olisivat jäseniä, sillä monet etuisuudet jaetaan jäsenmäärän mukaisesti.

JÄSENMAKSUA EMME PERI, LIITTYMISMAKSU ON 100 MK

JÄSENETUNA UUDET JÄSENET SAAVAT KIRJAN
JUPPERI - FURIIRITILASTA PIENTALOALUEEKSI
arvoltaan 80 markkaa - niin kauan kuin kirjaa riittää.

Jäseneksi liittyessäsi voit joko ottaa yhteyttä kehen tahansa yhdistyksen johtokunnan jäseneseen tai rahastonhoitajaan tai maksaa suoraan yhdistyksen tilille. Johtokunnan jäsenten yhteystiedot ja yhdistyksen tilinumero ovat JOY:n kansilehden kääntöpuolella.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

TYTTÖ, JOKA RAKASTUI KORPPIIN

Hän seiso i yksin olohuoneen ikkunan edessä, takanaan valkoiseksi maalattu huone, edessään ilta-auringossa lepäilevä puisto. Ihmisiä kulki edestakaisin puiden välitse, tuuli puhalteli lempeästi lokkien siipien alla ja autot alhaalla kadulla tiuskivat toisilleen liikennevaloissa. Oli yksi niitä iltoja, joita kukaan ei huomannut niiden kulkiessa kohti loppuaan, kohti yötä. Yksi niistä illoista, joita tuli ja meni.

Hän liikahti hiukan linnun lentäessä olohuoneen ikkunan ohi. Vaistomainen refleksi kai, aivan kuten käden vetäminen pois lepattavasta kynttilän liekistä. Eräs niistä pienistä asioista, jotka tekivät hänestä ihmisen. Mutta paljon ihmisyyttä hänestä puuttui. Eihän ihmisyyttä ollut nimi postiluukussa kylmässä rappukäytävässä tai avattu kahvipaketti keittiön pöydällä. Ihmisyyttä oli persoonallisuutta ja sitä hänellä ei ollut. Tietysti hän oli olemassa. Sitä todistivat toimiston palkkakuitit, joissa oli hänen nimensä ja osoitteensa.

Lintu lensi uudelleen ikkunan ohitse, nyt toiseen suuntaan. Se oli hetken poissa ja palasi jälleen. Kolmannella kerralla se laskeutui ranskalaisen parvekkeen kaiteelle ja jäi siihen seisomaan.

Hän heräsi sielunsa maise- mista huomattessaan linnun. Se seiso i parvekkeen kaiteella, tepasteli edestakaisin ja katseli ympärilleen pää kallellaan. Sen musta höyhenpeite kiilteli punertavassa auringonvalossa ja sen syvämustat silmät heijastelivat hänen kuvanasa kuin kaksi pientä, pyöreää peiliä. Hän katseli lintua ja se katseli häntä takaisin. Hiljalleen hymy maalautui hänen kasvoilleen. Varovaisena ja epäroivänä, aivan kuin tietämättä, miten hymy tulisi muodostaa. Hän hymyili

hetken ja lintu tapitti häntä nappisilmillään ikkunan läpi. Sitten se levitti mustat siipensä, vilkaisi vielä häneen kuin tervehtiäkseen ja nousi siivilleen lentäen tien yli puistoon ja kadoten puiden latvojen sekaan.

Hän seiso i joka ilta töistä tultuaan yksin olohuoneen ikkunan edessä. Hän katseli ulos puistoon odottaen näkevänsä mustan varjon lähestyvän hänen ikkunaansa. Ja joka ilta hän näki varjon. Joka ilta korppi tuli hänen ikkunansa luo, lensi muuttaman kerran sen ohi ja laskeutui sitten kaiteelle. Sysimustana ja vaivonaisena se katseli häntä, pää kallellaan välillä oikealle, välillä vasemmalle. Ja hän odotti sitä, oppien vähitellen voittamaan sen luottamuksen, huomaten pitävänsä sen seurasta ja oppien luottamaan siihen.

Lintu luotti häneen niin paljon, että hän sai lähestyä sitä. Se lensi heti pois, kun hän avasi parvekkeen oven, mutta palasi aina hetken kuluttua. Se uskalsi nokkia leivänmuruja ja siemeniä hänen kädeltään ja sen nokan keveät painallukset tuntuivat hänestä paljon mukavammilta kuin yhdenkään ihmisen kosketus.

Hän puhui korpilleen, kyseli siltä maailman kuulumisia ja sai vastaukseksi nopeita silmien liikkeitä hyväksyviä katseita ja veikeitä päänkallisteluja. Ja se riitti hänelle. Kenellekään hän ei uudesta ystävästään kertonut. Kenelle hän olisi siitä voinut kertoa?

Syksyllä hän alkoi huolestua. Hän näki kuinka lintu vaistosi talven tulevan ja kuinka se halusi lähteä. Kuitenkin se joka ilta ilmestyi hänen parvekkeelleen, toisinaan höyhenet pörhistyneinä kylmästä. Silloin hän ojensi rauhallisesti kätensä ja lintu hypähti hänen sormilleen ja hän vei sen sisälle lämpimään

asuntoonsa. Sinne ei syksyn tuulet puhaltaneet. Siellä oli vielä kesä. Mutta talvi tunkeutui heidän väliinsä. Korppi viivytteli, vaikka tuns i pakkasen nipistelevän varpaitaan ja siipiensä kohmettuva n kylmästä. Ja hän tajusi, ettei näin voinut jatkaa.

Lokakuun viimeisinä päivinä, heti ensilumen laskeuduttua maahan ja sulettua pois, hän näki korpin silmistä sen olevan lähdössä. Se ei ollut enää pitkiin aikoihin löytänyt ruokaa. Sen täytyi lähteä. Silloin hän teki päätöksensä. Lokakuun viimeisenä päivänä, kun maa peit- tyi valkoiseen untuvaan, lensi korppi viimeistä kertaa hänen parvekkeelleen. Lämpömittari ulkona näytti kymmentä astetta pakkasta ja linturaukka miltei hytisi kylmästä. Surkutellen pienen ystävänsä kohtaloa hän ojensi kätensä ja korppi, kuten usein ennenkin, hypähti luottavaisena hänen sormilleen ja pääsi sisälle lämpimään. Mutta kun hän sulki ja lukitsi parvekkeen oven heidän perässään se tiesi, ettei kaikki ollut kohdallaan. Yhdellä nopealla silmäyksellä se huomasi messinkisen häkin, joka lepäsi ammottava suu avoinna eteisen lipaston päällä, ja pakokauhu valtasi sen. Se tuijotti hetken hievahtamatta häkkiä ja siirsi sitten mustat silmänsä tyttöön, joka hymyili lohduttavasti. Hän tiesi kyllä, että lintu ymmärsi hänen aikeensa. Kuitenkin, yhtä rauhallisesti kuin aina ennenkin, hän laski korpin keittiön pöydälle siemenillä täytetyn lautasen viereen ja istuutui itse lintua vastapäätä. Korppi katsoi häneen ja nokkasi jyviä. Ja hän hymyili.

Joulun jälkeen hän päästi korpin ulos häkistä koko päiväksi. Se odotti häntä kuuliaisesti joka päivä olohuoneessa hänen tullessa toimistosta. Heidän elämänsä tuntui mukavalta.

Sisällä oli lämmintä ja hyvää ja ensi kertaa hänen asuntonsa tuntui kodilta. Rappukäytävä ei enää kaikonut kolkosti hänen kenkiensä alla. Kävely matka toimistosta kotiin ei täyttänyt hänen keuhkojaan raskaalla pakokaasun ja pakkasen värityksellä ilmalla. Loppupalven loska ei ollut ruskeanharmaata, vaan tuntui hehkuvan tuhansissa eri väreissä. Jopa navakka pohjoistuuli oli kuin lempeä henkäys vieraalta maalta.

Kevät saapui salavivhkaa. Se tuli pieninä hiekkaisina puroina jalkakäytävillä, keltaisina, valkoisina ja violetteina krookuksina, korviariipivänä linnunlauluna sekä pilkallisina hymyinä ihmisten kasvoilla. Eräänä kauniina huhtikuun päivänä hän saattoi kuulla auringon ikkuvan hänelle sen harjatessa pitkiä, kultaisia hiuksiaan. Silloin hän kiiruhti kotiinsa, sulki oven jymähtäen takanaan ja veti verhot kaikkien ikkunoiden eteen.

Kevät tuli kaikille muille paitsi hänelle. Se ei saanut tulla, sillä hän tiesi, että kevään tullen hän joutuisi päästämään korpinsa ulos vapaaksi. Hän näki linnun usein katselevan ulos keittiön ikkunasta surullisilla silmillään. Se kaipasi vapautta. Se halusi tuntea tuulen siipienä alla, nähdä puiden vilistävän alapuolellaan, maistaa kevätilman suloista hunajaa ja elää. Eikä hän kestänyt sen anovaa katsetta. Hän sulki linnun takaisin häkkiin, ettei se karkaisi. Hän ei halunnut menettää ainokaista ystäväänsä. Hän ei suostunut luopumaan ystävästään.

Kevät kulki ohitse ja kääntyi uhkaavasti kohti kesää. Linnut olivat jo aikoja sitten palanneet muuttomatkoiltaan ja pesänrakennus oli jo täydessä vauhdissa. Yhä useammin hän löysi korpinsa masennuksen vallassa istumassa häkissään. Eikä kestänyt kauaa, kun linnun masennus tarttui häneenkin. Hän ei voinut enää iloita. Hymyileminen oli hänelle tuntematonta.

Hänen asuntonsa muuttui kylmäksi kesäauringon paisteessa ja maalautui harmaaksi sateen valuessa pitkin ikkunalasia muodostaen siihen kaltereita.

Syksy tuli ennen aikojaan. Ihmiset kävelivät puistossa, mutta eivät hymyilleet. Tuuli kulki vaitonaisuuden puiden lehvästöissä. Linnut eivät laulaneet. Ja korppi katsoi häneen syvän anovasti. Kaikki muut syyllistivät häntä, mutta korppi vain pyysi. Eikä hän voinut enää katsoa ketään silmiin.

Hänen kesälomansa alkoi heinäkuussa. Ensimmäistä kertaa koko kesänä hän tuli iloisena kotiin. Hän avasi verhot olohuoneessa ja tuli korppihäkin luo. Lempeästi hymyillen hän painoi häkin oven ripaa ja avasi vapauden portit. Lintu hyppäsi vaitonaisuuden hänen kädelleen. Vasta kun hän kuljetti sitä kohti parvekkeen ovea sen olemus muuttui. Se nosti päätään ja vilkaisi häneen ja sen silmistä pystyi lukemaan onnellisuuden. Hiukan vastahakoisesti hän avasi oven ja ojensi kätensä päästääkseen korpin vapauteen. Mutta lintu ei lähtenyt. Se katsoi häneen tummilla silmillään ja pyysi häntä sanattomasti olemaan itkemättä. Sitten se levitti säkenöivät siipensä, kokeili niiden voimaa ja nousi ponnekkaasti lentoon. Se kaarsi kevyesti puiston ylle tuntien tuulen hyväilevän höyheniään. Ja samassa maailma heräsi eloon. Linnut alkoivat laulaa hänelle, tuuli kuiskaili terveisiä etelästä ja aurinko alkoi hyväillä hymyllään.

Kaukaa hän näki korpin palaavan. Se lensi lähemmäksi ja kaarsi viime tingassa oikealle väistäen ikkunaa. Se lensi jälleen pois päin, sukelsi kohti kyyhkysparvea vihertyneen pronssipatsaan luona ja nousi uudelleen lähelle kerrostaloja. Se lensi häntä kohti ja taas pois päin. Se kiersi puiston päätähuimaavalla vauhdilla, pudotautui lähelle maanpintaa ja nousi jälleen jäaden kellumaan tuulenpuuskaan korkealle puiden

yläpuolelle. Se eli lentääkseen.

Viimein se liiteli takaisin hänen luokseen ja laskeutui iloa tulvillaan parvekkeen kaiteelle. Se katseli häntä onnellisena, miltei hymyillen, aivan kuin haluten sanoa: "minä tiesin, että tekisit sen". Ja hän katseli lintua tietäen tehneensä oikein, nauttien linnun onnellisuudesta ja tuntien viiltoa sisimmässään. Hän vilkaisi kolkkoa olohuonetta, joka kylpi auringon puhtaudessa nauttien saamastaan valosta, ja näki elämänsä surkeuden. Korppi nokkasi häntä kädelle, katsoi häneen merkitsevästi, nyökäytti päätään ja lähti jälleen lentoon. Hän katseli sen perään hetken tuntien auringon paahteen kasvoillaan. Säteet kutsuivat häntä ja nostivat häntä ilmaan: hän ei edes huomannut jalkojensa nousevan. Samalla hetkellä kun hän huomasi putoavansa, hän tunsu siipiensä kasvavan ja ilman kannattavan häntä. Hän äki valkeat siipensä ja korpin, joka katseli häntä ihailen. Ja hän lensi.

JENNI LINDHOLM

- Kirjoitus voitti II palkinnon
Espoon lukioalaisten kirjoituskilpailussa vuonna 1997.

KUUKAUDEN LEFFA

Espoon kulttuurikeskus,
Louhisali

La 21.3. klo 15.00

Jean-Pierre Jeunet, Marc Caro:
Kadonneiden lasten kaupunki
Ranska 1995. Kesto 113 min / -K16-

To 7.5. klo 19.00

Ferid Boughedir: Kesä Gouletten rannalla
Tunisia / Ranska 1996. Kesto 100 min -S-

Elämäniloa pursuava kuvaus menneestä ja paremmasta maailmasta. Tapahtumat sijoittuvat tunisialaiseen rantakaupunkiin vuonna 1967, aikaan ennen kuuden päivän sotaa, jolloin Israel nujersi naapurinsa salamasodassa. Goulettessa elävät rinnakkain sulassa sovussa muslimit, juutalaiset ja kristityt. Eri kulttuureja edustavien perheiden 16-kesäiset työtöt päättävät hankkiutua eroon neitsyydestään...

Liput 25,-/20,- kulttuurikeskuksesta 1 h ennen esitystä.

Tiedustelut Kulttuuritoimen keskuksesta /
Auli Jaatinen, p. 816 57515.

Järj. Kulttuuritoimen keskus ja Espoo Cine /
Espoon elokuvajuhlat ry.

VPK-UUTISIA

Pitkäjärven VPK ry

TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 1997

Yleistä

Palomiesten lakko ei aiheuttanut normaalia enempää hälytyksiä vapaapalokunnalle. Jo vuonna 1996 hankittu uusi paloauto saatiin rekisteröityä ja käyttöön. Vanha, tanssilavan tuotoilla aikoinaan hankittu 'UZI' päätettiin säilyttää entisöintiä varten. Palokunnalle perustettiin veteraaniosasto, mutta veteraanitoimintaa ei ole virallisesti ollut. Palokunta on suorittanut ennaltaehkäisevää palotorjuntaa asentamalla asukkaiden tilauksesta palovaroittimia alueellamme. Vakaa taloudellinen tilanne maassamme on johtanut alhaiseen korkotasoon ja auttanut palokuntaa selviytymään velkojen kanssa, joten on voitu suorittaa hankintoja, jotka aiemmin on jouduttu siirtämään.

Hallinto: Sääntömääräiset jäsenkokoukset:
- kevätkokous 10.3. ja syyskokous 17.11.

Hallituksen kokoonpano 1997: Stefan Blomqvist (pj), Camilla Blomqvist-Immonen (siht.), jäsenet: Lasse Gustafsson, Juhani Jarnola, Heikki Side ja Janne Heikkilä; varajäsenet: Iivo Lassila (vpj), Tommi Kanermo, Janne Autiosuo, Matti Karhu, Tomi Alén ja Markku Eberhardt. Hallituksen ulkopuolelta kokouksissa oli mukana rahastonhoitaja Tarja Gustafsson. Hallitus kokoonntui 8 kertaa.

Palokunnan päällikkö: Lasse Gustafsson; **Varsinaiset tilintarkastajat:** Seppo Arento ja Matti Riitoja, **Varatilintarkastajat:** Brita Arento ja Leila Metsäpalo;

Kiinteistötoimikunta: Heikki Side ja Yrjö Astikainen; **Autotoimikunta:** Lasse Gustafsson, Stefan Blomqvist, Heikki Side ja Juhani Jarnola; **Luottamusmiehet:** Heikki Side toimi Espoon Palokunnat ry:n puheenjohtajana (kevät -97), Espoon Palokunnat ry:ssä PjVPK:n edustajana ja Uudenmaan Pelastusliitossa kokousedustajana; Janne Heikkilä toimi Espoon Palokunnat ry:ssä nuorisosaston edustajana.

Varsinainen toiminta: Päälylystö ja toimihenkilöt: Palokunnan päällikkö Lasse Gustafsson, I varapäällikkö Tommi Kanermo, kalustonhoitaja Juhani Jarnola, asemamestari Juhani Jarnola, vara-asemamestari Tomi Alén ja Janne Heikkilä, nuorisotyönohjaaja Janne Heikkilä, Naisosaston puheenjohtaja Tarja Gustafsson ja Veteraaniosaston vetäjä Aarre Varja

Tiedotustoiminta: Tiedotustoimintaa on hoidettu lähettämällä perinteisiä osastotiedotteita. Toiminnasta on lisäksi kerrottu Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehdessä.

Onnittelut, huomionsoitukset ja kiitokset

-> **Veinin Omakotiyhdistyksen 25-vuotisjuhla,** edustajana Lasse Gustafsson. Lahjoitettiin yhdistyksen hallitukselle palokunnan järjestämä koulutustilaisuus.
-> **Leppävaaran VPK:n** kannatusyhdistyksen 70-

vuotisjuhla onnittelijana Tarja Gustafsson. -> Stefan Blomqvistille jaettiin ESPI-leirin yhteydessä I-luokan ansiomitali.

Autotoimikunta: Sammutusauton takuukorjaukset eivät sujuneet odotetulla tavalla, vaan vasta useiden neuvottelujen, puhelinsoittojen, kirjeilyyhteydenottojen jälkeen sekä Palolaitoksen tuella korjaukset saatiin työn alle. Auto on kunnossa ja valmiina käyttöön.

"Hopan" seikkailut: -> 19.9. Velj. Kulmala Oy:n 70-vuotisjuhlanäyttely -> FINNSEK -97, kansainväliset turvallisuus- ja suojelumessut Helsingin messukeskuksessa

HÄLYTYSOSASTO

Varsinainen toiminta: painottunut palonehkäisy- ja valistustoimintaan. Hälytyksiä ei ollut lainkaan 11.9.96-12.5.97, mikä näkyi harjoitusaktiviteetissa. Avunannoissa - rännien puhdistus, puiden kaato, pihanpesu - on ollut vilkasta, jossa saatu kokemusta ja koulutusta. Harjoitustalo poltettiin hyvällä menestyksellä 2.2. ja toinen harjoitustalo 19.4. Palovaroittimen asennuskampanjassa asennettiin 361 kpl palovaroittimia, joita markkinoitiin myös eri tilaisuuksissa suuri määrä, samoin kuin sammuttimia ja sammutuspeitteitä. Talkooyöllä saaduilla tuloilla hankittiin ESA-RA 650 moottoriruisku ja Motorola-käsiradio.

Hälytysosaston jäsenet: Tomi Alén, Stefan Blomqvist, Markku Eberhardt, Matti Eberhardt, Lasse Gustafsson, Seppo Hakulinen, Janne Heikkilä, Petri Jaatinen, Juhani Jarnola, Niko Kaivanto, Tommi Kanermo, Timo Kuula, Lasse Lehtinen, Anu Lindqvist, Mika Lundström, Antti Lännepää, Kai Pykäläinen, Mikko Päivävaara, Heikki Side, Ville Vesa ja Mirja Viemerö.

Harjoitukset: torstaisin 40, muut 73, yht. 113 kertaa; henkilörunnit to 840, muut 1001, yht. 1841 tuntia; suurin vahvuus to 11, muut 11; pienin vahvuus to 5, muut 1; henkilöitä yhteensä to 311, muut 304, yht. 615; keskim. vahvuus to 7,8, muut 4,2, yht. 5,5.

Hälytykset: Hälytyksiä oli yhteensä 12.

Kurssit: Sammutustyö, Öljyvahingon torjunta, Hälytysajo riskiliikenteessä, Vaurioiden käsittely ja myrskytuhojen torjunta, Palokunnan toiminta poikkeusoloissa, Henkisen huollon seminaari.

Kilpailutoiminta: Talvikilpailu: Jäällä Soukanniemessä 26.2.; Kevytruisku: ei osallistuttu; Raskasruisku: imuletku irti pumpusta, muuten hyvä suori-

tus; Sihteerinmalja-kilpailu: 8.9. Espoon kaupungin varikolla, neljäs; Kehäkultamalja-kilpailu: Hansakallion koululla ja kilpailuradalla.

Espoon Palokunnat ry:n kuukausikoulutustilaisuudet: -> 17.3. H:gin AHK:n tiloihin ja toimintaan tutustuminen -> 19.4. yhdistyksen vuosikokous Leppävaaran VPK:lla -> 15.4. Kannussillan väestösuojoassa varautuminen poikkeusolosuhteisiin -> 5.6. Kilon VPK:lla varautuminen säteilyonnettomuuteen, harjoitus.

Erilaisia tehtäviä ja tilaisuuksia: -> 3.3. paloautoesittely päiväkodin lapsille -> 8.3. VPK:n talvirieha -> 12.3. paloauto- ja toimintaesittely -> 4.4. Jupperin koulun 6 B luokan oppilaiden ja opettajan vierailu paloasemalla -> 23.4., 25.4. ja 9.5. "Pellekaija-Pum"-kampanjat Lähderannan, Jupperin ja Rastaalan kouluissa ja 15.5. Lähderannan leikkikoulussa -> 29.4. "Simaa ja sirkushuveja", Jupperin koulun kevättapahtuma -> 19.5. ja 24.5. kalusto-esittely ja palovaroitinkampanjat Viherlaaksopäivillä Virherlaaksosella ja Karakalliopäivillä Karakallion torilla -> 28.5. Verenluovutustilaisuus SPR-Kivihaka -> 20.6. perinteinen juhannuskokon vartiointi ja jälkisammutus Laaksoalahden rannassa -> -> 8.10. verenluovutustilaisuus SPR-Kivihaka -> -> 29.11. As. Oy Heiniitty 5:n 5-vuotissynttärtilaisuus nuorille -> 13.12. Veinin Omakotiyhdistyksen johtokunnalle 25-vuotisjuhlassa lahjoitettu koulutustilaisuus -> 13.12. kalusto-esittely Lähderannan ESSO Snack & Shop -avajaisissa.

NAISOSASTO

Varsinainen toiminta: Osaston puheenjohtajana toimi Tarja Gustafsson, sihteerinä Maija Lundström. Hallituksen kokouksissa osastoa edusti osaston puheenjohtaja. Osaston jäsenmäärä oli vuoden lopussa 11 henkilöä. Osasto kokoontui kaikkiaan 28 kertaa.

Muonitus: Hälytysmuonitustehtäviä oli kaksi kertaa. Keikkamuonitusta harjoiteltiin kahdesti talonpolton yhteydessä. Eri tilaisuuksien kahvituksia kertyi kaikkiaan 9 kertaa, ruokatarjoilua juhliin ja muihin tilaisuuksiin 4 kertaa. ESPI-XV -leirin muonitukseen osallistui Tarja Gustafsson.

Koulutus: Koulutusta väestönsuojeluasioissa, Espoon Pelastusalan Yhdistyksestä Heikki Aalto piti koulutusillan -> tutustumisretki Aluehälytyskeskukseen -> Tarja Gustafsson kävi Suomen Pelastusalan Keskusjärjestön 2-päiväisen naisosaston johtajakurssin Lahdessa.

Juhlat: Pikkujoulu yhdessä Veteraaniosaston kanssa.

Apu nuorisosastolle: -> Espoon Palokunnat ry:n järjestämä disko-ilta -> osallistuminen "Tulisalpa" -nuorisoleirille (2 h.)

Muu toiminta: -> Maaliskuussa "Talvirieha" ->

-> VPK:n jäsenille verenluovutusretket SPR-Kivihaka -> kahvitukset EVPN-laisten kanssa Sampo-malja-kilpailussa -> onnittelemassa Leppävaaran 70 v. VPK:n Kannatusyhdistystä -> 24.5. Karakalliopäivät Karakallion torilla.

NUORISO-OSASTO

Yleistä: Kolme nuorista alkanut käydä myös hälytysosaston harjoituksissa. Antti Lännpää ja Lauri Gustafsson suorittivat syksyllä sammutustyökurssin. Osaston vahvuus tällä hetkellä 13 poikaa ja 6 tyttöä. Kouluttajia on neljä. Vuoden palokuntanuoreksi valittiin Tanja Rilla. Kannustusmitalit myönnettiin Antti Pöyhöselle ja Anu Lindqvistille.

Tilastoja 1997

- osaston kokoonnumiskertoja 56
- osallistujien lukumäärä 815
- harrastustunnit 2804
- nuoret henkilöinä 19
- kouluttajien lukumäärä 4

Tapahtumia: Tammikuu -> perusharjoittelua -> Helmikuu -> osallistuminen Espoonpiirin tietokilpailuun, kolmas sija -> Maaliskuu -> liukumäen valmistaminen Talviriehaan, jossa nuorten toimintänäytös 2 kertaa -> joukkueosallistuminen Patematalkivikilpailuun, hopealle -> toiminnan ja auton esittelytilaisuus Heiniityssä -> Huhtikuu -> perusharjoittelua -> esittelytilaisuus Rastaspuistossa -> Jupperin koulun kevättempaus -> Toukokuu -> perusharjoittelua -> pelattiin pesistä -> mukana esittelytilaisuudessa -> vierailu Linnanmäen huvipuistoon -> Kesäkuu -> vanhempainilta koskien valtakunnallista Tulisalpa-97 leiriä -> Heinäkuu -> -> valtakunnallinen Tulisalpa -97 palokuntanuorisoleiri Utissa -> Elokuu -> Espoonpiirin leiri ESPI-XV Luokkaan kesäsiirtolassa 15.-17.8., nuoret voittivat ESPI-leirikilpailun -> Syyskuu -> Piirin liikuntakalustokilpailu Laaksoalahden urheilupuistossa kahdella joukkueella, kumpikin hopealle -> Lokakuu -> Piirin ulkoilupäivä Luukkaassa -> tutustuminen Kauniaisten VPK:n uuteen sammutusautoon ja -kalustoon -> Piirin yhteisharjoitus Mäkkylässä -> Marraskuu -> pikkujoulu/disko, jossa piirin kilpailujen palkintojenjako -> Joulukuu -> perusharjoittelua -> peli- ja videoita

Kurssit: Nuorisosaston johtajakurssin suoritti Janne Heikkilä.

VETERAANIOSASTO

Kevätkokouksessa valittiin toimintaa käynnistämään toimintaryhmä: Kari Blomqvist, Matti Orasjärvi, Seppo Hakulinen ja Aarre Varja. Toimintasuunnitelma 1998 hyväksyttiin PjVPK:n syyskokouksessa. 17.11. veteraanit ottivat osaa 15.11. pidetyn pikkujoulujuhlan järjestelyihin.

(PjVPK:n vuoden 1997 toimintakertomuksesta referoinut Saini Lanu)

KUTTULAMMENPUISTOSTA TUTKIMUS

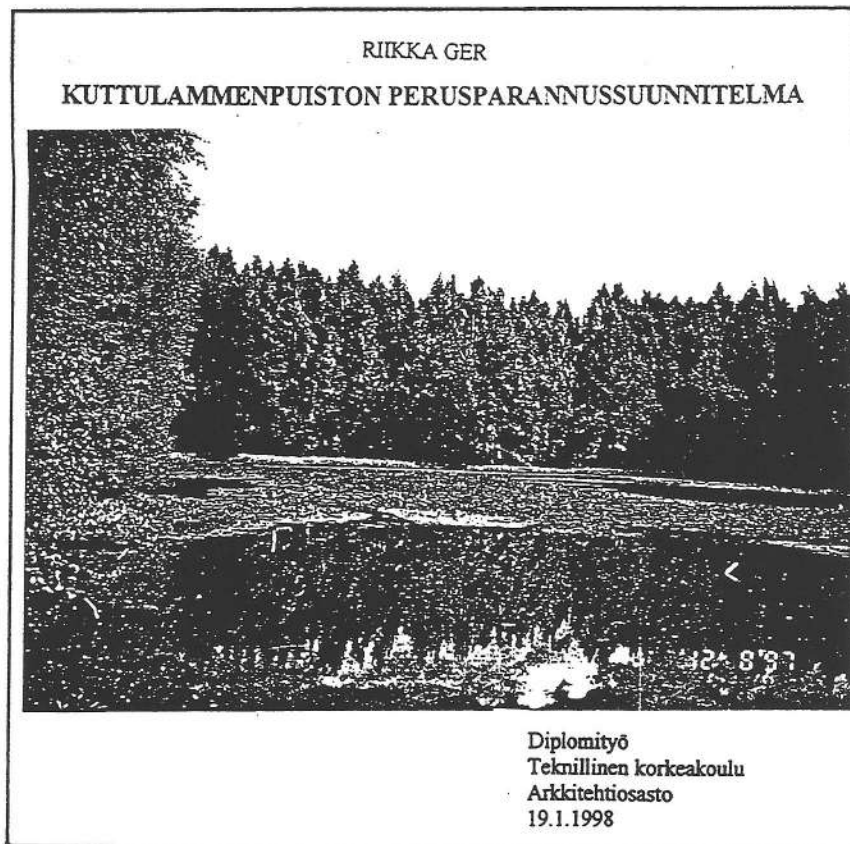
Teknillisen korkeakoulun arkkitehtiosaston opiskelijan **Riikka Gerin** diplomityön, *Kuttulammenpuiston perusparannussuunnitelma*, kohteena on Espoon Laaksolahdessa sijaitseva Kuttulammenpuisto. Seuraavassa diplomityön tiivistelmää:

"Lähes luonnontilainen puisto koostuu pääasiallisesti metsästä, vesiaihelmista ja umpeen kasvavasta niittyalasta.

Suunnittelun tavoitteena oli toimivan, käyttäjän tarpeita vastaavan puistokokonaisuuden aikaansaaminen, luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen sekä menneisyyden huomioon ottaminen suunnittelussa. Vähäisten voimavarojen oikea kohdistaminen oli myös tärkeää.

Teoriassa selvitetään luonnon ja ihmisen vuorovaikutussuhdetta vapaa-ajan vieton näkökulmasta. Tarkastellaan mm. luonnon ympäristön psykologista merkitystä, kartoitetaan virkistyskäytön luonnolle aiheuttamia ongelmia sekä käydään läpi toimenpiteitä, joilla esimerkiksi eläimistöön kohdistuvaa häirintää tai luonnon kulumista voidaan lieventää. Lisäksi käsitellään luonnon monimuotoisuuden ylläpitämisen ja edistämisen kannalta keskeisiä asioita.

Puistoalueen monipuolinen maisemarakenne, erityisesti vaikeat maaperä- ja vesiolosuhteet, tekivät suunnittelutehtävästä erittäin haasteellisen. Kohdealueen his-

toriallisen taustan selvittäminen antoi työlle kulttuurihistoriallista leimaa. Puiston kiinteä rajautuminen ympäröivään asutukseen edellytti ottamaan huomioon asukkaiden tarpeet.

Asukasyhteistyöstä, johon sisältyi asukastilaisuuksien lisäksi Kuttulammenpuistoa koskeva kysely, muodostui olennainen osa työtä. Myös lasten mielipiteitä selvitettiin erikseen koulussa järjestetyllä karttatehtävällä.

Umpeen kasvava lampi on tärkeä osa puistoa, joten erilaisiin kunnostusvaihtoehtoihin oli syytä perehtyä huolella. Perusparannussuunnitelmassa lampi kunnostetaan ja veden hapetuksesta huolehditaan. Valta-

osalla toimenpiteistä, kuten esimerkiksi kasvillisuusvalinnoilla, uusien biotooppien luomisella sekä hoidon tehokkuusasteella, pyritään edistämään luonnon monimuotoisuutta. Kulttuuriperintöä vaalitaan kunnostamalla metsittyneet niittyalueet, perustamalla pelto sekä istuttamalla lehtikuusia. Muutamilla uusilla puistoon tuoduilla rakenteilla jäntevötetään puiston ilmettä. Hoitosuunnitelman tarkoituksena on estää puiston nykytilaa vastaava rappeutuminen sekä kehittää puistoa edelleen luonnon monimuotoisuutta paremmin palvelemaan suuntaan."

Tehdäänpä pieniä pysähdyksiä luonnossa

Omakotiyhdistyksen toimitilassa Tammenterhossa on jo kahtena perättäisenä vuotena riippunut seinällä pahvitaulu, johon on kukin voinut asianomaisiin kohtiin tehdä merkintöjä havaitsemistaan linnuista. Vuosittain on ikään kuin kiinnostuksen lisäämiseksi arvottu havainnoitsijoitten kesken palkintona lintukirja. Toissa vuonna, 1996, kirjan voitti **Juhani Tarvas**, ja viimevuotisen, 1997 lintukisa-arvonnassa voittaja oli **Tarja Gustafsson**. Tänä vuonna päätettiin edelleen jatkaa mielenkiintoista lintuhavaintojen teko arvontapalkintoineen ja niinpä idean "äiti" **Merja Puomies** on jälleen laatinut taulun lintuhavaintojen merkintää varten, ja ensimmäiset havainnoitsijat ovat jo kirjoitelleet ylös siivekkäitten ystävien tekoja ja liikkeitä.

Havaintojen perusteella ei alueemme linnusto näytä olevan kovin lajirunsasta, mutta kuitenkin on listassa merkintöjä linnuista, joita ei välttämättä osaa ajatella Jupperin tienoilla oleskelevan tai vierailevan, kuten esimerkiksi **koskikara** (*Cinclidae*) toissavuodelta. Viime vuoden merkittävin havainto - varsinkin lintutieteilijöiden kannalta, oli **töyhtökiuru** (*Galerida cristata*), jota Suomessa on tätä ennen esiintynyt hyvin harvoin. Harvinainen vieras viihtyi parin viikon ajan erään paikallisen omakotitalon piha-alueella. Havainnoitsija mainitsi löydöstään allekirjoittaneelle, joka olisi mielellään kutsunut paikalle tuntemansa lintututkijan varmentamaan löydön, mutta

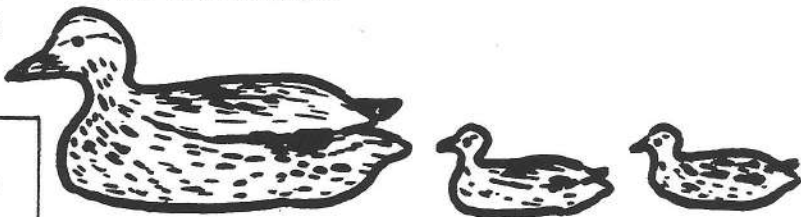
asianomaisen pihapiirin omistaja ei halunnut tontilleen bongariryntäystä, joten tämä harvinainen lintuhavainto jäi julkisten tilastojen ulkopuolelle. Luotan kuitenkin tälläkin kertaa tuntemattomaksi jäävän havainnoitsijan tunnistukseen lentäjistä. Olihan hänellä hyvää aikaa syventyä linnun käyttäytymiseen ja hahmoon.

Taulusta puuttuu kokonaan maininnat fasaanien oleskelusta Jupperissa. Takavuosina näitä lintuja esiintyi erittäin runsaasti; allekirjoittaneenkin tontilla asusteli parhaimmillaan kaksi kukkoa ja kuusi naarasta. Kerran kukoista toinen erehtyi luulemaan ikkunaa lentoreitiksi ja tuli helisten kahden ruudun läpi sisälle säilyttämään vaimoväkeä, jotka kuulemma harjan kanssa häätivät äkeän pystypäisen uroon ovesta ulos perheensä luo.

Muistupa mieleen myös, että takavuosina oli Jupperin Omakotiyhdistyksen budjetissa vuosittain varattu summa lintujen jyviä ja ruokintaa varten.

SEPPO RÄISÄNEN

PS. Jos itse et pääse, tai et ehdi lintuhavaintojasi Tammenterhoon merkkamaan, voit soittaa Joy:n toimitukseen puh. 854 6054, niin havaintosi merkitään tuoreeltaan.

LINTUHARRASTAJAPALKINTO ARVOTTIIN

Tammenterhossa on taas uusi taulu lintuharrastajia varten. Viime vuonna tauluun lintuhavaintojaan jättäneiden kesken arvottiin talvitapahtuman yhteydessä palkinnoksi WSOY:n julkaisema *Peter Holdenin LINNUT* (suom. *Ulla Kokko*), jonka voittaja on

TARJA GUSTAFSSON

PALJON ONNEA!

Menestysmusikaali

TAHDON,
Ta, Ta,
TAHDON

Esitykset 9.5. asti Revontulihallin kahvilanäyttämöllä.

Liput 461 922 ja LP

ESPOON TEATTERI

TAPAHTUMAKATSAUS

TALVITAPAHTUMA RANTANIITYLLÄ

Talvitapahtumaa Rantaniityllä vietettiin sunnuntaina 8.2. perinteiseen tapaan hiihtokilpailun merkeissä. Viikon varrella paukkunut lähes parinkymmenen asteen pakkanen oli vaihtunut nollan vaiheilla olevaan lämpötilaan ja räntäsateeseen, joka tuulen lennättämänä tuntui ainakin allekirjoittaneen näköelämissä niin, ettei meinannut pystyä hoitelemaan tätä reporterin virkaa puhumattakaan sitten kirjurin **Tapio Ala-Peijarin** vaikeuksista kirjata lähtijöitä ja tuloksia sateen kastelemaan lehtiöön. Yhdistyksemme puheenjohtaja **Mauri Alasaari** valoi kuitenkin myönteistä mielialaa toteamalla räntäsään sentään olevan lempeämpi lämmöltään kuin pureva pakkanen. Tottahan se olikin, sade hellitti kilpailujen edistyessä.

Ladut oli talkootoimikunnan toimesta käyty tekevässä edellisessä päivänä, eikä räntäsade ollut niitä pahemmin turmellut muuten kuin ehkä luistoa lisäämällä päätellen muutamista kilpailun tuoksinassa sattuneista kaatumisista. **Samuel Hyrykin** maalisuoralla vauhtia kiihdyttäessään teki 'virenit', kuten joku kekseliäs tilannetta kuvasi, ja vieläpä niin, että rytäkässä jalasta irtoi kenkä suksineen. Tästä huolimatta ylitti Samuel urhoollisesti yhdellä suksella ja toinen jalka suksasiiltaan maaliviivan kolmantena. Niin sitä pitää! Valitettavasti valokuvaajamme ehti jo poistua, eikä saatu tätä dramatiikkaa ikuistettua.

Hiihtolenkit noudattelivat pituudeltaan hiihtäjien ikää. 3-6 -vuotiaille oli oma lenkkinsä, muille ikäryhmille oli pitempi lenkki, joka iän noustessa kierrettiin kahteen kertaan. 'Korkeampaan' ikään tultessa oli lisänä lumipallon heitto koriin, ja jollei osunut, tuli sakkokierroksia.

Hiihtokilpailujen jälkeen mentiin joukolla Tammenterhoon virkistystoimikunnan ehtoisten emäntien tarjoamille lämmikkeille: kuumalle mehulle ja kahville, popsimaan höyryäviä nakkeja ja maukkaita leivonnaisia.

Palkintojen jako tapahtui tilaisuuden huipuksi, ja jaossa oli palkintolusikat kolmelle ensimmäiselle sekä namuja jokaiselle osallistujalle.

Talvitapahtumaan osallistujia oli yli kuusikymmentä ja kilpailijoita kaikkiaan 28.

KILPAILUTULOKSET:

3-6 -vuotiaat:

	aika min:
I. JUSSI KARIMO	1.43
II. LAURA HOLOPAINEN	2.20
III. DITTE SANDHOLM	2.45
IV. HANNU SAVOLAINEN	3.00
V. RAAKEL SUIKKANEN	4.00
VI. JAAKKO HOLOPAINEN	4.15

7-9 -vuotiaat:

I. OILI PELKONEN	2.35
II. PERTTU PAUKKERI	2.49
III. SYLVIA HYRY	2.54
IV. SUSANNA HOLMA	3.17
V. ANU SAVOLAINEN	3.21
VI. JENNI VUOKILA	4.17

11-vuotiaat:

I. HEIKKI PAUKKERI	4.15
II. TAPANI PELKONEN	4.22
III. JOHANNES SUIKKANEN	4.48
IV. PAULI HYRY	5.04
V. KAISA SAVOLAINEN	6.24

13-vuotiaat (tytöt):

I. KERTTU SAVOLAINEN	5.25
II. ANNA HOLMA	5.41

12-13 -vuotiaat (pojat):

I. PANU PAUKKERI	5.02
II. TUOMAS VUOKILA	5.21
III. SAMUEL HYRY	5.49
IV. KRISTIAN PETÄJISTÖ	6.09

yli 14-vuotiaat:

I. JANNE HOLMA	4.01
II. KAI HAAPAMÄKI	4.03
III. JAAKKO PELKONEN	4.13
IV. MARKKU PELKONEN	4.47
V. JUSSI HOLMA	4.52

**ONNITTELUKSET VOITTAJILLE ja
KIITOKSET OSALLISTUJILLE!**

PRO PITKÄJÄRVI -NÄYTTELY AVATTIIN

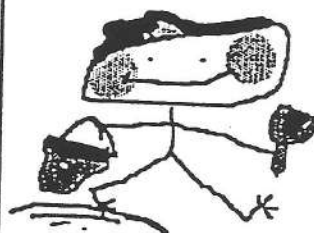
Sunnuntaina 8.2. avattiin Tammenterhossa talvitapahtuman yhteydessä uusi näyttely **Pro Pitkäjärvi**, jossa valokuvien ja lyhyin historiatieloin valaistaan Pitkäjärveä eri näkökulmista. Pitkäjärveä on yhdistyksemme aloitteesta pelastettu jo 1970-luvulta lähtien, jolloin ensimmäinen **Pitkäjärvi-toimikunta** aloitti työskentelynsä. Vuonna 1995 yhdistyksen täyttäessä 40 vuotta julkaistiin vuosijuhlan kunniaksi julkilausuma, joka herätti uuden Pitkäjärven puolesta taistelevan toimikunnan.

Näyttelyssä kertovat valokuvat puolestaan Pitkäjärven tarjoamista maisemallisista ja virkistävistä puolista.

Otamme nyt 0-5-vuotiaita lapsia
jonoon leikkikouluryhmiimme.

Maksuihin saa Kelan tai Espoon tukea.

Soita ma klo 12-13 tai 18-19
Puh. 847 855

JUPPERIN
MONTESSORI-
KESKUS

LEIKI-OPPI-KEHITYS
PIRJO ERKE P.847855
RINNEPORTTI 4, 02730 ESPOO

1. YLEISTÄ

Vuosi 1997 oli yhdistyksen 42 toimintavuosi. Yhdistys on perustettu 11.9.1955. Yhdistys on koko toimintansa ajan järjestämillään tilaisuuksilla pyrkinyt edistämään asukkaiden välistä kanssakäymistä ja luomaan yhteishenkeä.

2. JÄSENET

Yhdistyksen jäsenmäärä oli vuoden 1997 lopussa 316 henkeä. Jäsenluettelosta karsittiin poistuneet jäsenet. Vuonna 1995 painettu juhlaakirja annettiin vielä tänä vuonna liittyneille jäsenille.

3. YHDIITYKSEN KOKOUKSET

Sääntömääräinen kevätkokous pidettiin 23.4.1997 Tammenterhossa. Läsnä oli 14 osanottajaa.

Sääntömääräinen syyskokous pidettiin 26.11.1997 Tammenterhossa. Läsnä 20 henkeä. Kokouksen yhteydessä kuultiin kulttajaneuvoja Kati Lyytikäisen esitelmä kulttajansuojasta rakennusasioissa.

4. JÄSENYEDET JÄRJESTÖISSÄ

Yhdistys on jäsenenä seuraavissa järjestöissä:
Leppävaaran alueneuvottelukunta
Espoon Kotiseutuyhdistysten Liitto (EKYL)
Suomen Kotiseutuliitto
Suomen Sukututkimusseura

Edustajamme Leppävaaran alueneuvottelukunnassa oli Pekka Perttula, jonka tehtävänä on erityisesti toimia aktiivisesti Kehä II:ta koskevissa kysymyksissä.
Alueneuvottelukuntien uusi toimikausi alkoi vuoden 1997 alusta ja kestäää neljä vuotta eli valtuustokauden loppuun.

Suomen Kotiseutuliiton vuosikokouksessa Kotiseutupäivien yhteydessä Varkaudessa virallisena edustajana oli Kai Haapamäki. Päiville osallistui myös Saini Lanu.

EKYL:n varsinaisissa kokouksissa edustajana oli Saini Lanu ja Olavi Laine. Silve Sahlan oli EKYL:n hallituksen varajäsen.

Yhdistyksen aloitteesta vuonna 1996 perustettu Pitkäjärvi-toimikunta on kokoontunut Tammenterhossa 4 kertaa. Toimikunnan tarkoituksena on järven tilan kohentaminen ja ulkoilureitistön saaminen järven ympäri. Mukaan on liittynyt 15 yhdistystä Espoosta ja Vantaalta.

5. JOHTOKUNTA JA TOIMIHENKILÖT

5.1 Johtokunta

Johtokuntaan kuuluu puheenjohtaja ja seitsemän jäsentä.

Puheenjohtaja	Silve Sahlan	11
Varapuheenjohtaja	Olavi Laine	11
Jäsenet	Kai Haapamäki	11
	Saini Lanu	11
	Lasse Lehto	7
	Merja Puromies	8
	Eino Savola	8
	Rainer Westerlund	6

Johtokunta on pitänyt yksitoista kokousta vuoden aikana. Numero jäsenen nimen jälkeen osoittaa hänen osallistumisensa kokouksiin.

5.2 Toimihenkilöt

Yhdistyksen sihteeri oli Kai Haapamäki, ja rahastonhoitajana toimi Seppo Räisänen.

Yhdistyksen tilintarkastajina toimivat Marianne Paukkunen ja Martti Tapanainen ja varatilintarkastajina Juhani Tarvas ja Pirjo Mattila. Tositteiden hyväksyjänä johtokunnan puolesta toimi Kai Haapamäki.
Lehden päätoimittaja oli Saini Lanu.

6. TOIMIKUNNAT

Johtokunta oli asettanut seuraavat kuusi toimikuntaa päätöksiiä valmisteleviin tehtäviin:

- 1 Perinne- ja tiedotustoimikunta
- 2 Kaavatoimikunta
- 3 Sijoitustoimikunta
- 4 Talkootoimikunta
- 5 Tammenterhotoimikunta
- 6 Virkistystoimikunta

Luettelo toimikuntien kokoonpanosta ja niiden toiminta-alueesta on julkaistu lehdessä 1/97.

TOIMINTAKERTOMUS 1997

7. ASUKASTAPAHTUMAT

9.2. Talvitapahtuma
hiihtokilpailuineen Rantaniityllä, lisäksi pienille lapsille
koiraväljakkoajelua. Sen jälkeen palkintojen jako ja kahvitarjoilu
Tammerterhossa. Osallistujia n. 50 henkeä.

15.4. Tammipiäntien maisemointi
Neuvontatilaisuus kadunvarren asukkaalle, asiantuntijana
hortonomi Jaana Junkkari Espoon teknisestä keskukselta.

22.4. Siivoustalkoot.
Aloitus ja välineiden jako Tammenterhon pihalla, jossa oli myös
jätelava. Kahvitarjoilu talkoovälle. Osallistujia n. 10 aikuista ja
5 lasta. Sää oli kylmä ja sateinen.

15.5. Rantatalkoot
Jolloin siivottiin uimaranta. Laituria ei saatu veteen kovan
tuulen takia, mutta Kai Haapamäki poikansa kanssa asensi sen
myöhemmin. Osallistujia n. 10 henkeä.

24.8., 26.8., 28.8. Nuorten esjämät
Yhteistuvalla MixTreeni-tanssijumpan merkeissä.

30.8. Loppujämät
Yhteistuvalla. Jameihin osallistui n. 20 lasta ja aikuista. Jämät
järjestettiin yhteistyössä Mannerheimin lastensuojeluliiton
Laaksolahden yhdistyksen kanssa. Jämät olivat Espoon Lysteihin
liittyvä tapahtuma.

13.12 Pikkujoulu
Yhteistuvalla. Joulupukki kävi ja jakoi karkkeja. Jupperin
koulun opettajista ja vanhemmista koottu yhtye "Kulkuset" soitti
ja tanssittiin. Ruoka- ja glögitarjoilu. Osallistujia oli n. 30.

8. HARRASTUS- JA KERHOTOIMINTA

8.1 Lentopallo
Lentopalloharrastus on vähän hiipunut. Kesällä rantaniityllä ei
pelattu lainkaan. Sisätiloissa pelattiin Jupperin koulun
liikuntasalissa. Syyskaudeksi saimme vuoron yhdessä Veinin
Omakotiyhdistyksen kanssa.

8.2 Askartelukerho
Askartelukerho on tarkoitettu n. 5-8 vuotiaille lapsille. Kerho
kokoontuu kerran viikossa ja vetäjänä toimii Jenni Lindholm.
Osanottajia on ollut n. 4-9 lasta.

8.3 Keskusteluilta
Joka toinen keskiviikko kokoonnutaan vapaamuotoisesti
vaihtamaan ajatuksia ajankohtaisista kysymyksistä. Vetäjänä on
toiminut Pirjo Mattila.

8.4 Sukututkimuskerho

Pirjo Mattilan johdolla on kokoonnuttu joka toinen viikko. On
tehty useita retkiä Valtionarkistoon. Yhdistys saa Suomen
Sukututkimusseuran jäsenyyden myötä GENOS-lehden, joka
ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Kerholla on käytössä yhdistyksen
mikrossa Genius-sukuohjelma.

8.5 "Sainin seura"

Kirjallisuus- ja keskustelukerho Saini Lanun johdolla keskitti
toimintansa valokuvanäyttelyiden aineiston kokoamiseen ja
näyttelyiden pystyttämiseen. Kokoonntui joka toinen viikko.

8.6 Lintuharrastus

Tammerterhossa on esillä lintujen "bongaus"-taulu, johon
merkitään lintuhavainnot. Innokkaiden harrastajien kesken
arvotaan luontokirja, joka tänä vuonna oli nimeltään "Pohjolan
lintukirja", ja jonka voitti Juhani Tarvas.

Kerhotoiminta lentopalloa lukuunottamatta tapahtui
Tammerterhossa.

9. TIEDOTUSTOIMINTA

9.1 Yhdistyksen lehti

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n jäsenlehti ilmestyi neljä kertaa ja
jaettiin peittojakeluna koko Jupperin alueelle ja postitettiin
muualla asuville jäsenille. Painos on 600 kpl. Joistakin
tapahtumista muistutettiin lisäksi tolppaimoituksilla. Lehti
täytti 20 vuotta ja JOY 4/97 ilmestyi 16.11.97 juhlapainoksena.

9.2 Internet-sivu

Yhdistykselle laadittiin oma Internet-sivu, jonka ylläpitäjänä
toimii Päivi Savola. Sivun osoite on www.netcore.fi/joy/.
Kaukaisimmat lukijat ovat olleet USA:sta ja Australiasta.

9.3 Tiedotteet

Kehä II:n YVA-selvityksestä 11.2.1997 Karakallion koululla
järjestetyn tiedotustilaisuuden kutsu jaettiin peittojakeluna.

9.4 Näyttely

Tammerterhossa ylläpidetään näyttelytaulua, jonka aihe vaihtui
vuoden aikana kolme kertaa:
- 9.2. alkaen "Jäsenlehti JOY"
- 15.4. alkaen "Tammipiäntie ja ympäristöehostus"
- 24.8. alkaen vuoden loppuun "Talat Jupperissa: Vanhaa ja
uutta"

TOIMINTAKERTOMUS 1997

10. TOIMITILA TAMMENTERHO

10.1 Yleistä

Rakennus sijaitsee osoitteessa Tammiäntie 33. Sen kerrosala on n. 50 m². Nykyinen vuokrasopimus on voimassa 30.6. 2000 asti.

10.2 Kunto

Kellariin tehty WC-tilat ja lämmin arkisto/varastotila on saatu valmiiksi.
Sisälle on asennettu koululta lunastettu mikro kerhokäyttöön.

10.3 Talkoot

Pihan kunnostustalkoita on jatkettu. Syksyn ajan on viikoittain kokoontunut 4-6 hengen (Martti Tapanainen, Jussi Tarvas, Erkki Turvainen, Erkki Paukkunen, Rainer Westerlund ja Kai Haapamäki) talkooryhmä kunnostamaan Tammenterhon kellaritiloja.

10.4 Käyttö

Rakennus on koko vuoden kokous- ja kerhokäytössä. Tiedotusmateriaalia on esillä ilmoitustauluilla ja hyllyissä. Oman käytön lisäksi siellä on järjestetty Mannerheimin lastensuojeluliiton Laaksolahden paikallisosaston tilaisuuksia sekä Pitkäljärvi-toimikunnan kokoukset.

11. KANNANOTOT JA YHTEYDET

11.1 Kannanottoja kaaivoitusasioihin

Todettiin alkuvuodesta, että Jupperi I:n asuntojen lukumäärän rajoituksen käsittävä kaavamuutos oli hyväksytty kaupungin hallinnossa 15 vuoden käsittelyn jälkeen.

10.2. Jaettiin Riihimäntien ja Pitkäljärventien talouksiin mielipidekysely "Kehä II Turuntieltä Vihdintielle"

27.10. Pääkaupunkiseudun liikennejärjestelmäsuunnitelman (PLJ:n) tarkistuksen johtoryhmälle esitys, että Kehä II:n Hämeenlinnantielle otettaisiin suunnitelmaan kiireellisenä työnä. Kirjelmän allekirjoittajina useita seudun yhdistyksiä.

18.1.1996 Yhdessä Laaksolahden Huvilayhdistyksen kanssa tehty valitus Louhikko-nimisen puistoalueen osan asemakaavan muutoksesta oli hyväksytty Ympäristöministeriössä, tosin sanoen kaavamuutos on jätetty vahvistamatta

11.2 Liikennekysymykset

Saatu vastaus kahteen kirjelmämme:
21.1. Raskaiden ajoneuvojen pysäköinti Kulmantiellä ja
29.1. Riihimäntien turvallisuus

18.8. Tekniselle keskukselle lähetetty kirjelmä Pitkäljärvenranta-nimisen kadun liikenteen rajoittamisesta.

11.3 Ympäristö

8.9. kirjelmä rakennuslautakunnan jäsenille. Ilmaistiin huolestuminen Tammiäntie 9:ään ja Ojankulma 6:een tulevien rakennushankkeiden ympäristön soveltuvuudesta. 2.9. oli pidetty lähialueen asukkailla tiedotus- ja neuvottelutilaisuus asiasta Tammenterhossa. Ojankulma 6:een tulevaa rakennushanketta koskevasta rakennusluvasta tehtiin valitus Uudenmaan lääninoikeudelle.

11.4 Avustukset Espoon kaupungilta

Avustuksia myönsivät

Kulttuurilautakunta / kaupunginmuseo
projektiavustus 4000 mk
toiminta-avustus 300 mk
Espoon lystit 1200 mk
rakennusavustus 6000 mk
Tekninen lautakunta
(maksetaan laskutuksen mukaan) 3000 mk
puhutaunpitolalkoot 6000 mk
kunnostustalkoot

Avustukset yhteensä 20 500 mk

11.5 Muu yhteydenpito

Kofiseutusihiteeri Kirsti Salminen Kaupunginmuseosta toimii yhdistysten yhteistyöteenä kaupunkiin. Tekniseltä keskukselta olemme saaneet tukea Tammenterhon kunnostuskysymyksissä.

Johtokunta

A S U N T O R E M O N T T I N

ONNISTUNEEN EDELITYKSET

1. Huolellinen suunnittelu
2. Tarvittavat luvat
3. Työseloste ja kustannusarvio
4. Remontin rahoitus
5. Tarjouspyyntö
6. Kirjallinen sopimus maksu-
aikatauluineen

S U U N N I T T E L U

Puolueetonta apua ja neuvoja remontin suunnittelussa sivu

- Kunnan korjausneuvonjojalta
- Kunnan rakennustarkastajalta
- Kunnan terveystarkastajalta
- Kunnan kuluttajaneuvonjojalta
- Rakennuskeskuksesta
- Penttiläorakentamisen kehittämissivustuksesta
- Rakennusdirektoraatista
- Valtion teknillisistä tutkimuskeskuksesta

T A R V I T T A V A T L U V A T

Asunto-osakeyhtiön osakkeenomistajilla on kohdallisen laajat oikeudet tehdä huoneistonsaan korjauksia ja muutoksia.

Osakkaan on ilmoitettava aikastaan taloyhtiön hallitukselle ja isännöitsijälle. Osaan muutoksista vaaditaan asunto-osakeyhtiön suostumus. Isännöitsijältä voi tarvittaessa tarvitaankin remontin lupia esim. kunnan rakennusvalvontaviranomaiselta. Käytännössä vaihtelee jonkin verran kunnittain. Kerrostalossa asuvan on syytä kerrata remonttiaikastaan myös naapureille.

Omakotitalon remontin luvat selvittävät kunnan rakennustarkastajalta.

T Y Ö S E L O S T E J A K U S T A N N U S A R V I O

Remontin eri työvaiheet ja niissä tarvittavat materiaalit kannattaa kirjata eritellyinä. Tällaisien työselosten avulla on helpompi hahmottaa koko remontin kustannusarvio. Työselosten perusteella on myös selkeää pyytää tarjouksia remontoimiseksi.

R E M O N T T I N R A H O I T U S

Kun remontin laajuus, laatu ja kustannusarvio ovat valmiina, on vuorossa rahoituksen järjestäminen. Pantit tarjoavat asuntoremontteihin lainaa vaihtelevin ehdoin. Valio tukee asuntojen korjauksia korkotuloina ja avustuksin. Vuoden 1997 alussa yksityisalanhankintoiden käytettävissä ovat seuraavat valtion korjausten muodot:

K o r k o t u l k i a i n a t

Omakotitalon peruserämuutoksen korkotuloina myönnetään sosiaalisen tarveharkinnan perusteella asunon omistajalle. Korkotuen määrä (% koroista) sekä laina-alka määräytyvät hyväksytyjen peruserämuutosten perusteella.

K o r j a u s a v u s t u k s e t

Korjausavustus on tarkoitettu ensisijaisesti vanusten ja vanhaisten asuntojen korjaamiseen sosiaalisiin perustein. Avustus myönnetään ympärivuotisesti asuinikätyössä olevan asuinrakennuksen omistajalle.

Avustuksia voidaan myöntää myös asunnossa esiinnyvien terveyshaittojen (mm. homevaurio) edellyttämien korjaustöihin. Kun avustusta haetaan terveyshaittojen poistamiseksi, kunnan viranomaisen on otettava asuinrakennuksessa ilmeisiä terveydellisiä haitta ja arvioitava korjausten tarkoituksenmukaisuus.

Korjausavustuksen myöntää se kunta, jonka alueella kiinteistö sijaitsee. Tarkemmat tiedot valtion tuen myöntämiskäytöstä ja sisällöstä saa kunnan asunto- ja rakennusviranomaisilta.

T A R J O U S P Y Y N T Ö

Jos remonttia ei tee itse, kannattaa työselosteen avulla pyytää tarjouksia useammalta remontin tekijältä. Tarjouspyyntö on selkeintä antaa kirjallisena ja pyytää myös vastaukset kirjallisena.

Tarjouspyyntöissä pidäisi mainita ainakin:

- työn sisältö (teltävä työ tarkalleen eritellyinä)
- tarvittavat materiaalit sekä niiden hinnat
- hinta-avio ja laskutusperusteet
- aikataulu
- millin mennessä tarjous on jätettävä

Remontin tekijöistä saa tietoja myös työvoimatoimistosta, joka voi mahdollisesti myös maksaa osan työntekijän palkasta työllistämistuloina. Jos kuluttaja palkkaa remontoimiehen työsopimussuhteeseen, hän toimii itse työnantajana. Tällöin hänen on suoritettava palkasta ennakonpidätykset sekä maksettava työn sivutuloannukset kuten sosiaaliturva- ja vakuutusmaksut. Verotoimistosta saa lisätietoja ennakonpidätyksen suori-

LISÄTIETOJA JA NEUVOJA

Yleinen neuvonta, kuluttajansuojakysymykset

Kunnalliset kuluttajaneuvonajat

Remontin suunnittelu ja toteutus

Rakennuskeskukset:

Runeberginkatu 5, 00100 Helsinki
(sisäänkäynti Eteläinen Rautatiekatu 12)
puh. (09) 694 4911

Humalistonkatu 8a, 20100 Turku
puh. (02) 232 5623

Hämenekatu 2, 15110 Lahti
puh. (03) 751 6511

Tuomiokirkonkatu 7, 33100 Tampere
puh. (03) 212 6961

Koulukatu 14, 53100 Lappeenranta
puh. (05) 415 0990

Kauppapuistikko 6, 65100 Vaasa
puh. (06) 317 1225

Vuorikatu 44, 70100 Kuopio
puh. (017) 261 6109

Puusepäntäkatu 6, 90100 Oulu
puh. (08) 311 6122

Pientalorakentamisen kehittämissivusto PRKK ry
Henry Fordinkatu 5 K, 00150 Helsinki
Rakennus- ja remonteineuvontia 9700-4566
ma-pe klo 8-20, hinta 4,95 mk/min. + ppm

Valtion teknillinen tutkimuskeskus (VTT)
Kaiken korjausrakentamisen neuvontia 9700-5303
ma-pe 9-15, hinta 4,50 mk/min. + ppm

Remontin rahoitus

Pankit ja muut rahoituslaitokset

Valtion asunorahasto
Asemapaikittökatu 14, 00520 Helsinki
puh. (09) 148 881

Kuntien asunto- ja rakennustoimistot

Remonttiin tarvittavat luvat

Kuntien asunto- ja rakennustoimistot, rakennusvalvonta
Kuntien ympäristötarkastajat/terveysarkastajat
(mm. homekorjaukset)

Muuta apua remontin onnistumiseksi

Kauppakamarien hyväksymät tavaramerkastajat (HTT)
puh. (09) 650 133

RKL-Raadin hyväksymät rakennussuositustuntijat
puh. (09) 145 611

Rakennusalan sovitelukamari
puh. (09) 135 6300

Riitojen ratkaisua

Kuluttajavaihteluautokunta
puh. (09) 77 261

Käräjäoikeudet

HYMYÄ HUULEEN

J
E
N
K
I
H
U
U
M
O
R
I
A

Texasissa on niin kuivaa, että puut ajavat koiria takaa.

Toivoisin sadetta, sanoi länsitexasilainen farmari.
- En itseni takia, vaan näyt-tääkseni sen seitsenvuotiaalle pojalleni.

- Mitä haluaisitte ottaa mu-kaan lukemiseksi autiolle saarelle, kysyi kiertohaastat-telija Hollywoodin tähtösel-tä.
- Tatuoidun merimiehen.

- Mitä tekisit, jos löytäisit miljoona dollaria?
- Palauttaisin rahat, jos kadottaja olisi köyhä.

Ensimmäisen palkinnon naa-nen nainen, jonka vatsan yli oli kiinnitetty teksti:
"I should have danced all night." (Minun olisi pitänyt tanssia koko yö.)

Jenkki selvittää kaverilleen:
- Lontoossa on yksi paikka, jossa sinun on ehdottomasti käytävä.
- Mikä se on?
- Pariisi.

- Hän ei ollut mikään reilu tappelija, sanoi gangsterin alku.
- Näithän, miten hän yritti lyödä kainalosauvalla.

Jury: Kaksitoista kansalais-ta, joiden on ratkaistava, kummalla oli parempi asian-ajaja.

Presidentti Kennedy tervehti yleisöään:

- Haluan kiittää teitä samoil-la sanoilla kuin lehmä farma-ria Mainessa: Kiitos lämpi-mästä kädestä kylmänä aa-muna.

Dallasilainen monimiljonääri sai sydänkohtauksen toimis-tossaan. Hän ähki tuskaisena sihteerilleen:
- Älkää tuijottako siinä, vaan ostakaa sairaala äkkiä.

Canon

- kopiokoneet
- värikopiokoneet
- telefaxit
- tietojenkäsittelyjärjestelmät

Voit soittaa meille mistä päin Suomea hyvänsä paikallispuhelin hinnalla. Huomaa, ettei erillistä suunta-numeroa tarvita.

Uudet numeromme ovat:

Puhelin 010 544 20
Faksi 010 544 30

Kirjoita numerot muistiin!

Canon Oy
Kornetintie 3, 00380 Helsinki

JOY -JÄSENLEHDEN ILMOITUSMAKSUT

Lehdessä julkaistavat ulkopuoliset ilmoitukset ovat maksullisia. Maksu peritään painatus- ja jakelukulujen peittämiseksi.

MAKSU ON:	kokosivulta	200 mk
	puolisivulta	120 mk
	neljännessivulta	70 mk

Maksu voidaan jättää perimättä ilmoituksista, joissa kerrotaan esim. jäsenetuksista, uusista palveluista alueellamme tai jäsenistöämme kiinnostavasta tapahtumasta, toiminnasta tms. Myöskään jäsenistön pikkuilmoituksista ei vanhan päätöksen mukaisesti peritä maksua.

Toimintaamme tukevien tahojen ilmoituksia julkaisemme maksutta kohtuulliseksi katsomissamme puitteissa.

Ilmoitusaineisto on oltava valmis painettavaksi.

Päätösmittajalla on oikeus sopia ilmoituksista ja tiedotustoimikunta päättää mahdollisista muutoksista ja tulkinnoista ilmoitusten suhteen.

TAPAHTUU TAMMENTERHOSSA

ASKARTELUKERHO

Askartelukerho kouluikäisille ja vähän nuoremmillekin jatkaa entiseen tapaan torstaisin klo 18-19, paitsi vappuna to 30.4. ja helatorstaina 21.5. Viimeinen kerta to 28.5. Kerhon vetäjänä Jenni Lindholm.

Tervetuloa mukaan!

toivoo JENNI puh. 040-595 7888 (Huom! numero muuttunut)

"SAININ SEURA"

"Sainin seurassa" on viime aikoina kehitelty näyttelyitä, mutta se on avoin kaikkeen muuhunkin ideointiin ja suunnitteluun. Yhdistyksen juhla kirja on edelleen jaossa ja myynnissä.

Pistäytykääpä joka toinen tiistai toukokuun loppuun klo 19-21.
toivoo SAINI puh. 854 6054

SUKUTUTKIMUSKERHO

Sukuja tutkitaan Pirjo Mattilan asiantuntevalla ohjauksella joka keskiviikko klo 19 toukokuun loppuun asti. Tammenterhossa ON NYT TIETOKONE, joka helpottaa ja antaa uusia ulottuvuuksia asiakirjojen selailuun.

Tulkaapa tutkimaan! toivottaa PIRJO, puh. 854 5004

PITKÄJÄRVEN VAELTAJAT - P I T V A

Laaksolahden seurakuntatalon remontin vuoksi partiolaiset, Pitkäjärven Vaeltajat, eli PITVA kokoontuu joka maanantai klo 18, ja joka torstai klo 19. Vetäjänä toimii TERO SAARNO.